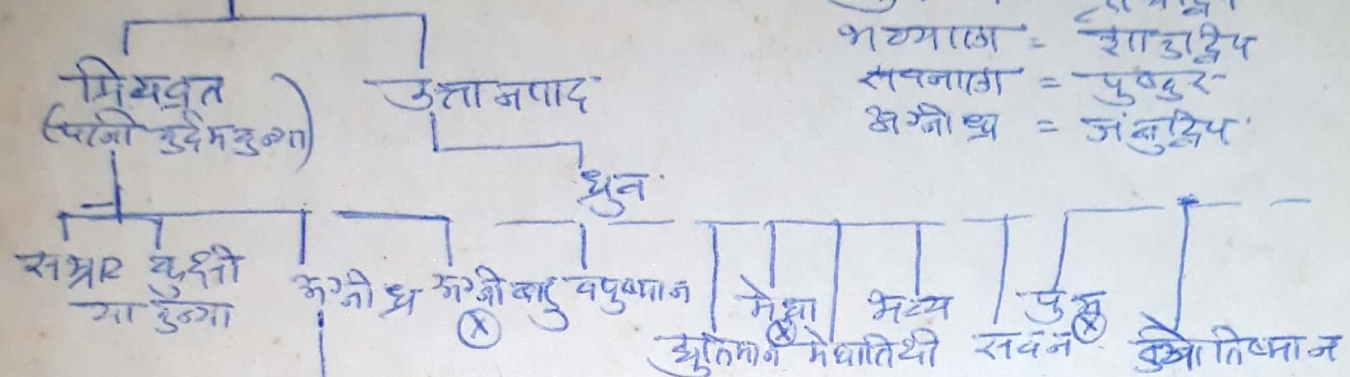

७५५७ अंश २ रा

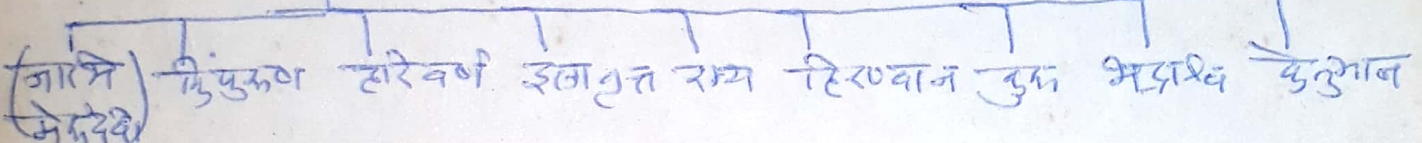
(वराहकल्पतंत्र)

स्वायम्भुव मनु

- मेधातिथी = पृथ्वीदिप
- वपुष्मान = शाक्य
- उत्तानपाद = कुशयिप
- अग्निमान = सूर्यदिप
- मध्यात्म = शाक्यदिप
- सर्वज्ञाता = पुष्यदिप
- अग्नीध्र = जंबूदिप

⊗ मेधा अग्नीध्र वपुष्मान राजगोवर काले नालीत निरिच्छ शाले

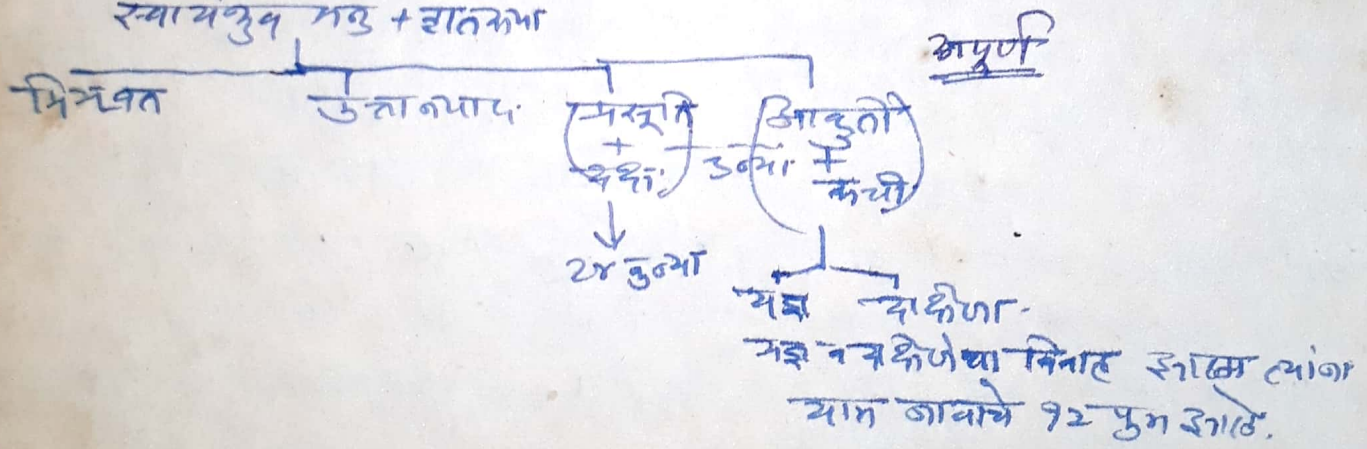
- कवभ
- भरत व १०० इतर पुत्र
- वृषमती
- इन्द्रधनु
- परमेष्ठी
- मतिहर
- मतिहारी
- भद्र
- अग्नीध्र
- मन्वतार
- पृथु
- गुरु
- गय
- वर
- विराट
- विशर
- महावीर्य
- धीमान
- महात
- मन्वतार
- रथ्य
- विराट
- रज
- शतानी
- विश्वदुःशरती

- अग्नीध्राने जाभीछ दाक्षिणे - हिरण्यवान् वर्ष
- १- मिथिलताना - हेगुरु
- २- हरिवर्षाना - नैषध
- ३- इलावृत्ताना - इलावृत्त गेरुप्रवर्ष
- ४- रथ्याना - निररथि
- ५- हिरण्यवान - स्नेतवर्ष
- ६- वृषाना उत्तरे - इन्द्रधनु
- ७- भद्राश्व मेरुच्यार्ये - वर
- ८- कुशाना - मन्वतार

फोडेच्या रीत नसल्यामुळे शिवाचक म्हणून परमार्थ बला
 आत्मव्यथान परमार्थ म्हणजे नर भेदयुक्त होते
 जीव परमात्म्याचे पुत्र-पुत्र होते.
 देवगणुआदि भेद अहंभारातून आला होते.
 अथु व निराद्याची दुःखा व कर्तव्याचे आवडाने

अंश १ठा. अं. ४था.

कृतावराहाचे वेदमय शरीर.
 ब्रह्मदेवाचे ९ भागसंपुन निर्यातले. अथु, पुत्रम, पुत्र, अथु, कंगारि,
 मरीचे, दक्ष, कौ, वाशिष्ठ.
 ब्रह्मदेवाच्या दोघापासून रूप उत्पन्न झाला अथुपुत्रमकैधराने
 स्वामंभुवगुणे इत्यादि रक्तीचा लिहुरे दुळा
 स्वामंभुव मनु + इतरका

अ. ८

भृगु + दक्ष उवाच स्याती

धाता विधाता - धी (कृष्ण) + विष्णु

अ. ९. दुर्वासना विधा धर दुर्वेदुन जातेची जाती. दुर्वासनां इंद्राडा दिती. इंद्राने जातेने हकात न कुरतां दुशकताया दोष याक ठेवाठी. म्हणून दुर्वासने काय दिता: " अतो नय लक्ष्मीरहित ताईठे".
दुर्वेदागरांत जाजा मृडाकर्या औषधी आणून राडुवा - क्षीरोधोये धुसका-
सुसु झातांतर, कामयेतु, वासुणी, पारिजातुड, कल्परांचा समुपार,
चेद, विष्णु (बागांजो येतोठे), धवंतरि, लक्ष्मी, (धवंतरिच्या सातांत
नुतंअंत कृत नि पाठे)

अ. १०।

भृगु वंश

धाता
मेरुकुडगा आयति
माण
कृतिमान
राजवान (भृगुवंशाचा विस्तार झाला)

विधाता
मेरुकुडगा निवती
मुंडी
मांडुडक
वेदशिरा

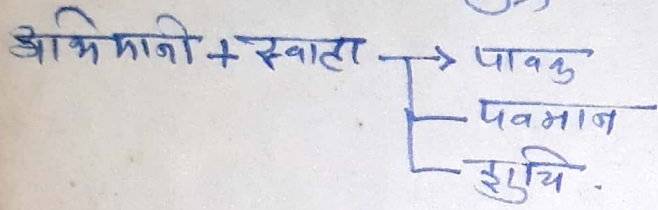
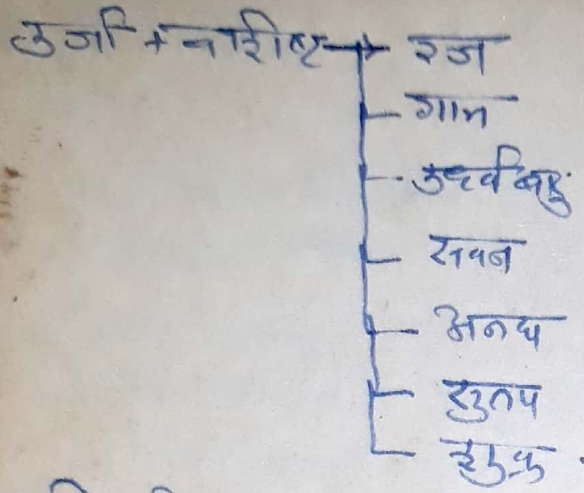
मरीचो + संश्रुते } → पौर्णमास → विरजा
सर्वज

अंगीरा + लघुति } → सिंगीवाडी, दुई, राडा, ऊतुमंतो.
अमी + अनुमथा } → लोम
दुवसि
दत्तात्रेय

मोति + पुडरय } → दंगोठे.

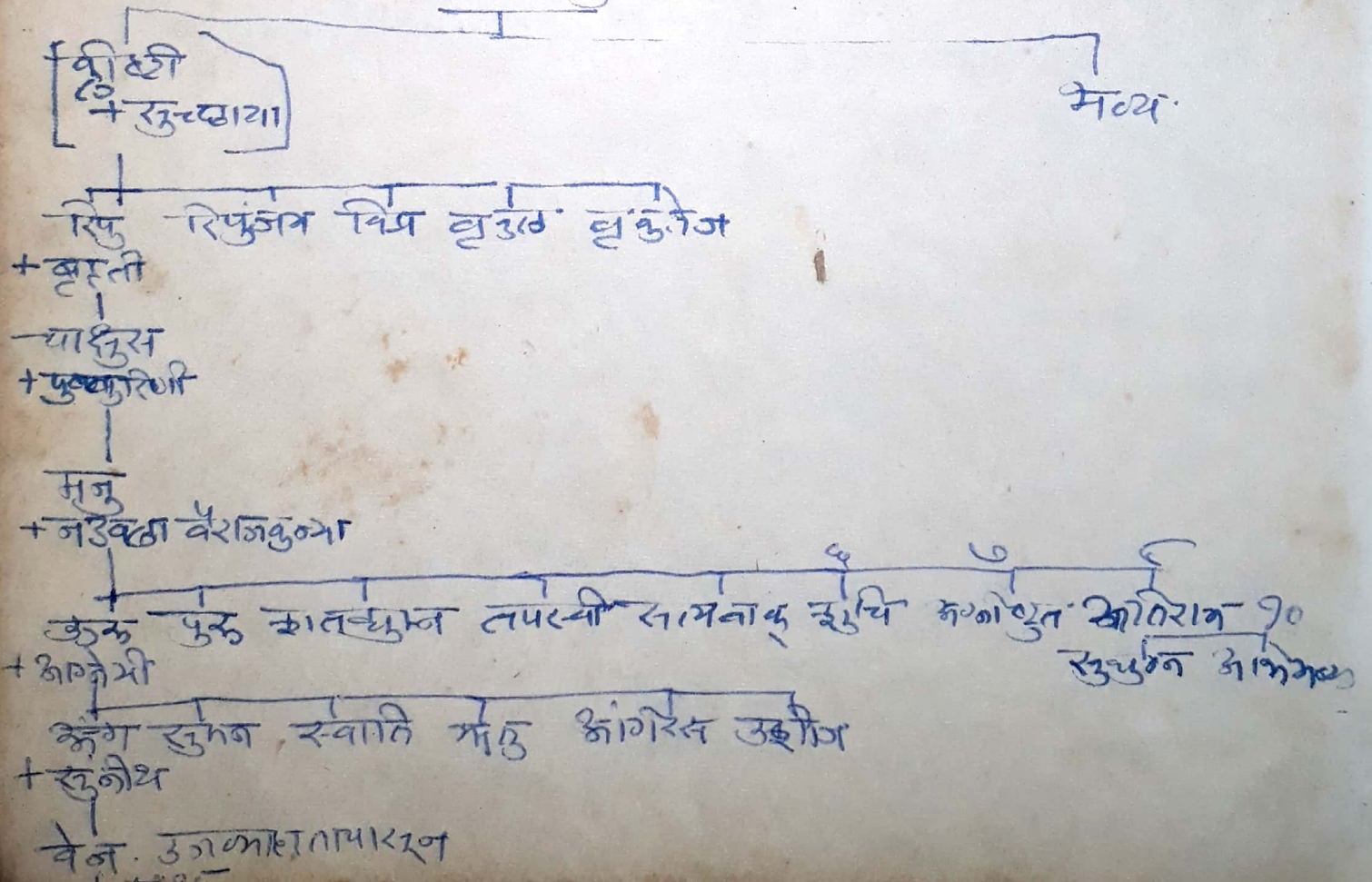
पुडर + क्षमा } → उदम
उवरीज
रुसेठु

शुद्ध + रागाते → दश हजार नाकारित्य.

वि. ११ - शुवदुशा - उत्तानपायण २ मुत्तगे उत्तम व शुव.
 शुव मण्डनातिरी मधुवजांत गेला.

ध्रुव वंश
 ७ + शंभुआया.

नेमानो राजाशा - यज्ञ, यज्ञ, तब उरु कये यज्ञप्रभु को उरु
 राजा नेकण आरु. भुवाको ल्याचा बध उरु. राजा वरुणापुके
 उरुजनु निर्माण उरु. मणुन ट्याग्गा माडीपारुन पुरुष निर्माण उरु ता
 निषाद (ने देगा चलावर वरु (अगले) उरुज्या तलापारुन पुरु निर्माण उरु
 मणुराजोने यज्ञगण वरु उरु. जमोन शगळीदेड शाररुग उरु
 मगरे गांवे उरु स्पष्ट भाग नरुते.

धान्ये - गोरक्षी, शेवडी, व्यापार इ. पुरुराजोने वरु उरु
 धान्याचा शोध लानता. अजिनिदेडा साधन तलपुकी उरु उरु उरु.

पुत्रु

अंतर्धी पाठित
 + शिरवंडीनी

लविधीन + धिषण

नाचीनवर्हि शुकु गय वृषण प्रज अजिन
 + सपुत्रु उरु सवणी

१० पुन मचेतर
 + मारिवा.

दक्षमजापती + वरुणी (आदिडी)

६० कुल्या - चे वारुध

धर्म

+ अरुंधती वरु यागी लंका शानु मरुतवणी संडुल्या मुडुती साध्या दिष्टा
 चैराचर वरु दौष भागु संडुल्या साधय विरुदेव
 जागविशी मरुतवान मुडुति

अनतरपुन दुगार इरुस्तभांत उत्पन उरुता इति उरु मरुपलात.
 आदितीला उरुअपापारुन धाशुरु मरुवतरातीळ लुषीत वेव
 यावडाइदिग मणुन उगाळा उरुते.

आदिती + कुशुय

हिरण्याक्ष हिरण्यकुशुय सिद्धि
 अनुवाद न्वाद संवाद मरुवाद

महादेवचरित - विष्णुकोटि - विष्णुप्रकृत लोको महादेवो वरमाणा
 व हिरण्य उग्रप्रका विष्णु महादेव्या लांगणान्द्रुन रक्षा उरतो.

अ. ११

अंश २ -

अ. ८. शिवराज, कर्षीमात्र, इला, द्याष्ट, कण लं शालकेन काहेत
 विष्णु उकी दाजे डणे सव

क. ११. चंद्रमान हरणोर देव. ३६३३३ मपेव.

अंश ३२

वृत्तपरिभक्तमग्नी. मयकोठे - रवामभुम मन्वतर.
 र-वाशोचिता मन्वतर - पारावत, लुषितते देव. विपश्चोत हा देवराज.
 उजरि-वळ, माण, दत्त, शोभे, यशम, निरव, उरिमानते सपुष्पी-
 पुंम येम व डिपुदव.

मौतमिह मन्वतर - विष्णुचा अंश वल

इंद्र = रुद्रांति.

देवगाण = १२ जणांचे अण. असे ५ देवगाण, रुद्राणा, अश्व, शिव, मत्तन, वशिंवाणी
 सपुष्पी = ७ कशोष्पुम

राज = कौतम मनुपुम, अज, पुदध, दिव्य.

नामस मन्वतर - विष्णु - हयैच्याठि सुणी तरो जावले

इंद्र = शिरोको शालकपुंसे

देवगाणी = २० जणांचे ४ देवगाण, रुद्राण, हार, सत्तम, रुद्राण

राज = नामसफा रजगाणे, शनिदय, जानुमंथ.

सपुष्पी = ज्योतीषेय, पृथु, डाव्य, धां, शोभे, वमड, पविरे
 देवत

इंद्र = निद्र.

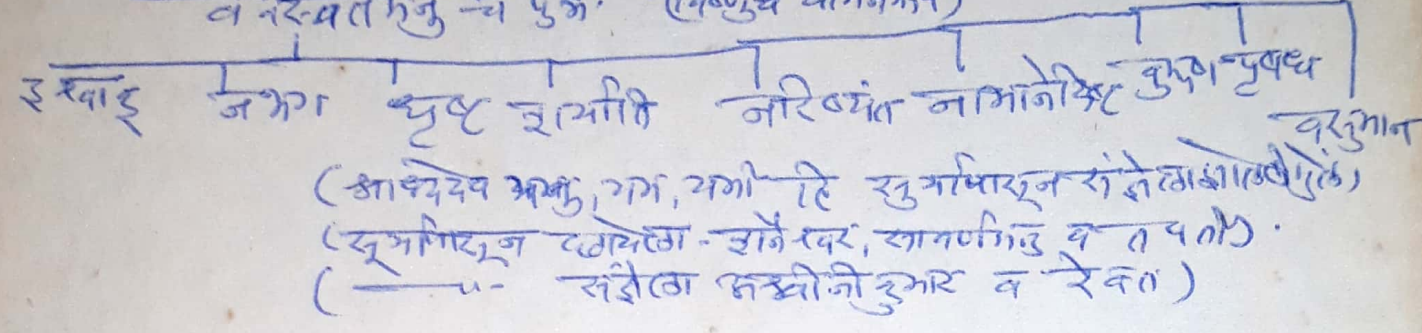
देवगाण = १२ जणांचे ४ शोभेगाण, अश्व, पुं, रुद्राण

सपुष्पी = हिरण्यकोटि, तदशो, उदयकपु, कपवाहुं स्वधाणा, पगिणं,
 राज = शालकपु, रुद्राणां, सत्तमड
 नामसफा -

रुद्रादेविये, होताने, तागव तरेवत - अश्वलाजा वेशांतोठ
 धने चादुरुगन्यतर विष्णु-वैकुण्ठ्यापेयी वैकुण्ठजावे जगाळा डाळा
 इंद्र = प्रणेजव,

देवता - ८ जणांचे पुत्रेवगा, असूत, कव्य, पुत्रुग, प्रदानुआव, लेख
 सप्तर्षी = सुमेधा, विरजा, हविष्मान, उतम, मधु, कतिवगा, श्रीहस्तु
 राजे = उत, पुरु, शतधुमन. ते सर्व चाक्षुरुगपुत्रेवगा

वैश्वदेवतपुत्रेचे पुत्र (विष्णुचे चागनकभ)

सागणीपुत्र

देव - २० जणांचा गण सुतप व कतिवगा
 सप्तर्षी - दिक्तीगण, गातव, राम, हृष, कर्वथागा, व्यास, धनुश्रुंग
 इंद्र - विरोचनपुत्र वडी
 राजे - मनुपुत्र, विरज, उतरीगण व निगीह

इक्ष्वाकुवर्ण

देव - गाव नरिचोगर्ण, निगीह - १०२ जणांचे ३ गण
 इंद्र - अक्षुत
 राजे - धृतेवड, दालेड, पंचहस्ता, निरामय ३
सप्तर्षीवर्ण

देव - १०० जणांचा गण - सुधाग वीवधेव

इंद्र - शंती

सप्तर्षी - हविष्मान, सुधृति, सध, कपांगुर्ण, गागा, सल्लेड, उतरीगण

राजे - हरिणेव - सप्तर्षीवर्ण

विहंगम, कुमगा, निगीगण ३०० जणांचा गण.

इंद्र = सुव

सप्तर्षी - विहंग, अगणीगा, वपुगा, विष्णु, किराणि हविष्मान, तग

रत्नम, सार्वभौम, देवकीकुं त राणे

रूपसावर्ण

इंद्र = अमृत धामा

देवगण - 90 गणांचा शिके पु. हरित, लोहीत, सुमनसपुत्रा व तद

राजे = देवकाम व उपदेव

रोचय

देवगण = 33 - 3 गणा. सुमना - सुउर्ग सुधामा

इंद्र = दिवस्पति

राजे = चित्रसेन निधिन इ.

मौल्य १४ वा मंत्र

इंद्र = इन्द्रिय

देवगण = पश्चिम, उगिष्ट, चाक्षुस, आंगोर वाचावृष्ट

राजे = ऊरु, गभीरकुशाग्र

अ-इरा - १७ उद्देश वेदव्यास

ब्रह्मदेव, मनु, ठराना, बृहस्पति, योगिता, मृत्यु, इंद्र, वाशेष, कारस्वत
मधुधामा, क्रियुषा, भरद्वाज, डांतरिकी, बयि, जयाग्रण, धनमेय, वृतेय
यज्ञानेय, भरद्वाज, गौतम, दुर्गात्म, वाज-श्वमेय केन, वृणाकेडु
उर्ग सोमसुभागा, चाल्मीडी, शक्ति, पराशर, जातुडुर्ग, वृणहृषयन
पुढीळ उवांत इत्येवधामा.

वेदव्यासने उलेल्या वेदसांख्ये

यजुर्वेद - पैल

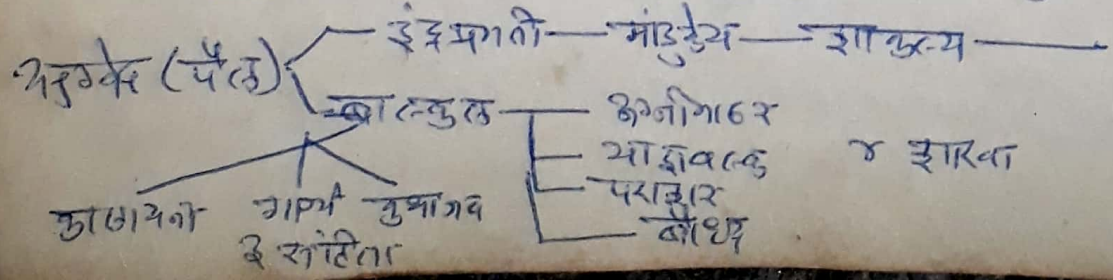
सामवेद - जैमिनी

अथर्ववेद - वैशंपायन

इत्येव - सुगंध

इतिहासपुराण - रोमहर्षिणाथ

अथवा मन्वंतरांत - 9 वेदाचे ४ भाग उले

शाकुन्तले पु संहिता इत्या - मुद्रात, गोखल, चारुय, शाक्रीय, शिरीर
 शाकुन्तले निकलुडार - दूध, वेदातडी, कळामु.

वैशांपायजाने - यजुर्वेद 26 चारवा इत्या -
 यज्ञवल्कुले ओङ्गन यजुर्वेद ज्ञान येणारे तैत्तिरिय शाखा.
 यज्ञवल्कुला मात शाक्रीय ज्ञान-राण इत्यारे वाजी- त्यांचा इत्यादी पुत्राव

(अ. ५)

साधवेदविस्तार

जामेनी
 रुद्रांशु
 रुद्रांशु

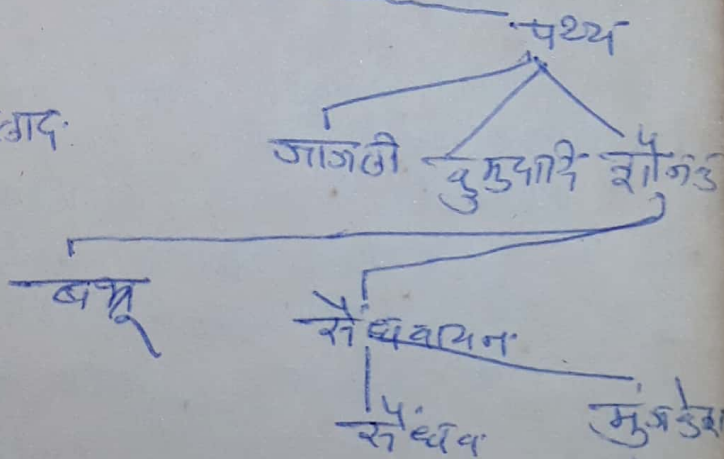
द्विजोत्तर, इत्यादि, हिरायाक, पोष्यंजी
 वेणुपुत्रिय
 ते उदियराणा
 रुद्रेशिष्य
 ते मातृपराणा

कोडकी कुशुली कुशीदि तांगली

सूमर (अथर्ववेद)

कुशुंध

देवदर्श
 मोदगा, कलकाते, शौलकुयनी, पिप्पलाद

अलिगुत्प, वेदगुत्प, संहितागुत्प, कांगेरगुत्प, शाक्रीगुत्प महत्वाचे भेद
 रोमहर्षि संहिताम पुराणे

रुद्रांशु, कांगेरवा, मिश्र, शाक्रीय, अष्टवक्र, सावली

अ. १० - स्नानातिथ्यपरं महाभागे विष्णुचो आराधना लोते.
 ब्राह्मणशास्त्रं. आग्नेपरिग्रह, दान, व्रत, प्राजन, कथ्यजन, मतिग्रह
 क्षुभित - दान, व्रत, कथ्यजन, संस्काराणां युद्ध -
 वैश्व - गोतक्षण, वाणिज्य, वृत्ति, यज्ञ, दान, कथ्यजन, कुरुक्षेत्रान
 सुद्ध - आश्रम, दान, द्विज उग्रमुळे उपजिदिहा परस्वी

अ. ११ - गृहस्थाश्रममेव ज्ञेयं.
 सांप्रदं विनाह उच्छ्रापिजेनक उदयस्य चोदितं.

अ. ११ - महोत्सर्गन उपविष्टाये - मार्ग, जनश्रुत्यथ, नद्यादि उर्वे -
 आचमन उदयानंतर उदयविचरोत्त धनार्जि चामराण पर्यव -

अ. ११ - अतिशीपूजन न भोजन - निम्नभोजन १५ खांस, संज्ञास्ती ३ खांस.
 माहस्तासौण, गर्भोपि, वृद्ध, मुळे माना जेवण सोद.

अ. १३ - मृतानंतरचे अर्घ्योद्योपयुक्त. क्षुभित. १२, वैश्व १५, सुद्ध. १ महिना -
 या डाळांत ब्राह्मणभोजन नसो. यज्ञ, प्राजन, यज्ञ, ३. वंद.

अ. १४ - अमानव्या न अष्टय - साधु उरोव.
 विशिष्ट ब्राह्मण आत्म्याय साधु उरोव. आयन, ग्रहण, नदीकापेडा गुडापेडा।
 साधु उरोव. वैश्वस्व मु तृतीया, अतिउ सु. ९; भाद्र व. १३, मार्धा -
 अमानव्या आच्योपयुक्त.

अ. १६ - देवांनीं विष्णुचो मार्यना उली. देवा वेदमार्गाहुस्वारी. तपरनां क्षुभित
 नथ उरता येत नली. अगवानानी शोरेपायून मायागोह देवांमार्गदेला.
 मात्रागोहाने दैत्य नथय होतीळ.

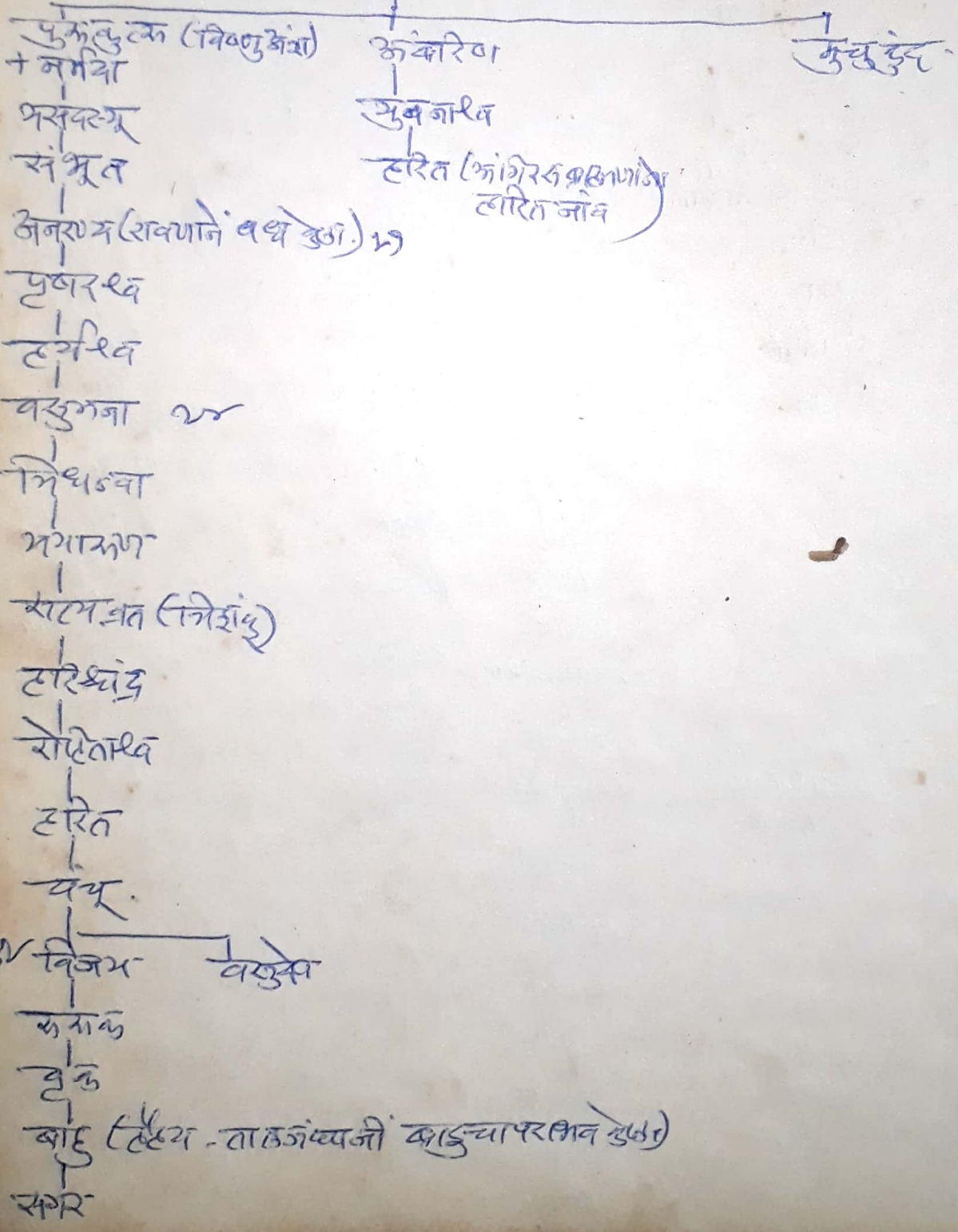
अ. १८ - जग्न मुंडीत मोराची पिंसे चोतलेला मायागोह जगदितीरी देवांचे उ गेला.
 अहित धर्म सांगीतळा. वेदधर्मपारून अष्ट देळ.
 जग्न, पारवंडी जथाधारी. इ. हो संभावाण उरु जये.

इसका इत्ये ५० पुगं उक्तं गालं इत् पुगं त्रिकोणमाकारा लोते.

देवताओं उद्धारनते - ल्याने केने सुख - लोत्तगान्तर तुडास्थली २५
 - विडाणी द्वारडा निर्माण इतानी देवतीग कलदेवने लोहान उते ५
 लोत्तरागाचा तिच्याही विवाह इतानी.

मांघाता उन्ना - लोभावे म्बोने मारणी घालणी. लोकारिने मांघात्याच्या
 पणास उद्गाशी विवाह देता. पत्न्यासत वानप्रस्थास्य विवेचुरता.

अ. ३ रा - १५ मांघाता + इत्यावेदु उन्ना वेदु म्बो

पुरुदुस्ताने पाताळांतोळ सर्गिं गंधर्वांना जाडा देळा. जमरिने पुरुकुळाळा
 पाताळामर्तें वाटून आणले. पुरुदुस्ताने निष्पुत्रा अशाकतार लेख.
 गंधर्वसिंधी तद्वारे मुजंगराजानी निष्पुत्रे जेळी. मुजंगराजानी जमिदेळा
 नामोळ्माराने निषजाहाचा कर दिळा.
 पुरुदुस्ताने वंशविच्छेद ले पाव नाही हा कर मुजंगराजानी दिळा.
 अथवापि हातांत सत्सवत चांहाळ झाडा असतां निष्वाभिगाळा चांचायेळे
 निष्वाभिगाने मिहांडुळा सवेळ स्वर्गांत पाडायेळे.
 कादुच्यापट्टराणीळा स्वर्गांत निषप्रयोग दक्षज गर्भाचे स्वर्गज उळे. कांहु
 सौर्व कांक्षगांत मृदुयात्रा पट्टराणीळा सती जाण्यार मतिबंध उळे.
 स्वर्गांत वशिष्ठांच्या विजंतीसुखार यवन, शड, पारद, पट्टव सांगाळर
 ज मारतां वेधपरिवर्ज दक्षज त्यांना मळेच्छे उळे.

३९ विदर्भराजकुत्या + स्वर्ग + अश्वकुत्या
 यशोनी सुमते

अश्वकुत्या ५० हजार
 कुम मद्रायागात्रा
 जाडा उद्येळपाळे
 हाणून उरयेळ मुगीदे
 चापदिळा.

अश्वकुत्या ५० हजार पुत्र
 अश्वकुत्या - दुपिठ आशिर्वाते अश्व कुज्या मंडांत जेळा.
 दिग्दीप

४०

अगीस्थ (जंगोळा पृथ्वीवर आणून पितरांना मुळ देळे)

सुत
 माभाग
 अंबरीश
 सिंधुद्विप
 अमुताथ

अमुतपर्ण (हा नळाचा मित्र अश्वज वृत्तमर्शित होता)

सर्गिं युग
 बुद्धारु
 मित्ररुह (दुष्काराभास)
 अश्वकु
 मूळकु

मित्ररुहाने नादाचा वध देळा हापून
 शापित - वशिष्ठाळा मांडयेळे हाणून
 शापित - दुष्काराभास पाय हाळे हाळे
 वृत्तमर्शिता शापापुळे रमोरुआगाया
 त्याज देळा. राणी मद्रयेतीच्या
 दिग्दीपी वशिष्ठाणी गर्भधारणा देळी

मूळ ३ (जाशी उवच) मज्जा (मो गांती) नेहा देऊन संराहीले

दशरथ

इतिवृत्त

निष्कारत

रवचंग

दिगीप (नेव देव्यांना ~~मुक्ती~~ देव्यांना लताय्ये देऊ)

दिव्यबाहु

रघु

अज

दशरथ

राम लक्ष्मण भरत शत्रुघ्न

रामाचे - लाल्या, अहल्यादशीने निष्पाप, जगंय कृधनु मोडीले. अमोने सीतापाती
परशुरामाचे गर्वहरण, विराध, खर, चुपाण, उकंय, वाळी, रावण वधे वृक्षा.
भरताने गंधर्वनाश, शत्रुघ्नाने लक्ष्मणाचा नाश व मथुरा

६१ राम
पुत्रा लव

लक्ष्मण
अंगद चंडकेतु

भरत
तक्ष पुण्ड्र

शत्रुघ्न
सुबाहु सुरसेन

अतिथी
निषध
गळ
गज
पुंडरिक्त
क्षिप्रधन्वा
देवानेड
कठींगु
करु
चारियाग

इत्यानुपुत्र निमीने तज्ञ आरंभीळा वशिष्ठ
उपलब्ध नसल्यामुळे. गौतमाळा मुद्रक नेते.
संपुत्र वशिष्ठाने निमीला शाप देला निमीला
वशिष्ठाळा देला. वशिष्ठागा दुमरा देह साफ झाला
निमी-विदेही झाला. त्याचे वशिष्ठ गृहलोड दिळे नसत
निमीने सर्व सजीवांनाच्या वेगाने जागा मारिलेली.
निमीला नेह दुरुळण पुत्र निष्पाप तो जंगल
डिवा नेहट दिवा मथेबापून जग संपुत्र मिथी

पारिवात
 दल
 शाल
 उवय
 वसनाभ
 शंखनाभ
 ल्यात्रिताश्च
 विश्वरह

८९ टिरयनाम (हा जैमिनीशिष्यहोय) - याज्ञवल्क्येण योग्याप्ते उवाच

पुष्य
 पुनसंधी
 रुद्रशनि
 अग्निगर्भ
 शीघ्र
 मरु
 मरुमुद्र
 सुगाय
 अगर्भ
 महस्वान
 विश्वतवान

लोमाने कृत्स्नोपखी तारे च कपलर उवाच.
 कृत्स्नोपखी लेशाहोत्रे. ब्रह्म वेनामपदांता + कर्तव्यं राजन
 कांगेरापुनीमुळे रुद्र कृत्स्नोपखी - उंउ कृत्स्नोपखी
 देव देव्यांत तारमुळे तुषर धरुं जाळे.
 कृत्स्नोपखी तारा देव्यांत साळी. तिळा चंद्रापापून
 तगस्वो पुन जाळ त्याचे नांव सुध.
 पुनरुवा उरुशीघर छिदा शाळा. राजा नग्न
 मृष्टीस पडला म्हणून क्षयोभाणे उरुशीघे निवृत्तगळी
 अग्नीर-शाठी गंधकीजी पुरुरव्याळा दिळी. ति त्याजे
 अरुग्यांत शरुळी त्याप्राएन शंभोगर्भ अश्वत्य सुधे शाळ
 अश्वत्य सुधाच्या भरणीपारून पुरुरव्याजे
 उडा अग्नीचे ३ अग्नीचे

९२ कृत्स्नोपखी उवाच अग्निमनुजे मारला.

उरुशीघे पुरुरव्याळा
 पुन दिळा डायु.
 शिवाय १ दिवस
 राजासरोवर राहिले यापुळे
 तिळा पु पुन जाळे.

मित्री

हस्वरोमा

9 उदारवध

सौरध्वज (सीतापिता) गगदु

दुर्ध्वज (संडाश्वेशाधिपति)

जादिवध

मानुमान

विजय

स्वदेव

ब्रातधुम

धुम

देवराज

गुडि

सुजय

ब्राह्मदुस्य

उज्वल

नोवध

महानोय

सामध्वज

धुति

साधधुति

दुनि

59 बृहदाश्व (अरतीय युध)

धुष्टदेव

अंगन

दुति (चंद्रामाध)

हरीध

धुधुगीत

90 मरु

अरिध्वज

मोखंध

30 सुधाधु

सुधाधु

कुवरध

संगय

धुति

सैमर

विबुध

अनेगल

महाधुति

मीनरध

धुतिरात

सामरध

महरोमा

सामरधी

सुवगरीमा

उपगु

हस्वरोमा

सुत

91 सौरध्वज (जांगरीव मसता | सीता सापंडळी)

शाधत

सुधधुवा

सुधधुवा

सुधधुवा

जय

विजय

११ दिनोदात्त

मत्तर्वज
दिना (किस)

(भद्र-शेषीमध्ये पराजय इव मृण्मय रात्रिगीता, सुवर्ध्वज, सुवर्ध्वगर्भ
इ. नांनोवें मदिध)

अलं

संज्ञति

सुवीथ

सुडंड

धर्मडंड

सालडंड

निगु

सुवेभु

सुगुगर

धृष्टडंड

वेनडंड

भर्ग

भर्ग

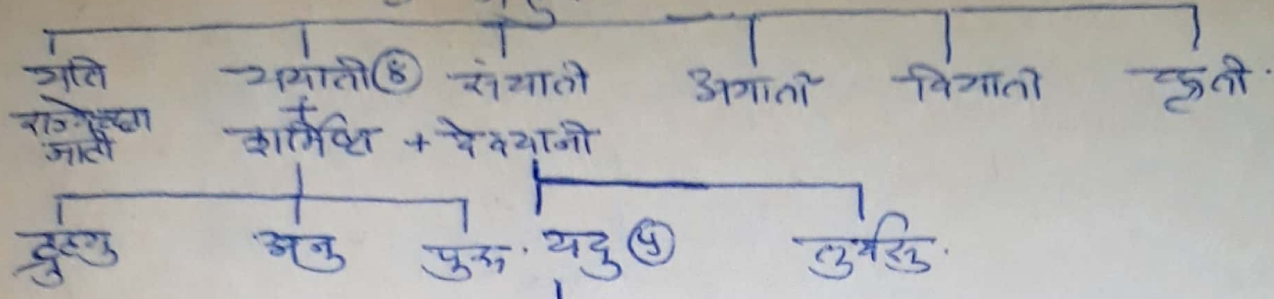
भर्ग

भर्ग

(यावद्विषयपरथापना
पुत्रादि दुःखी)

रजीवा देव्याजी इंद्रपदनाउरळे
सुवर्ध्व सुवर्ध्व दाढा देव्याजी मान्य
इवें लीत रजीव देव्याजी सुवर्ध्व
इवें देव्यांचा परामर्श इवें

3- नरुण

सलभाजित
शतजित

क्रोष्टु (६)
वृजिनिसान
स्वारे

नल
रधु

4: जगाम धाने इगुया पराजय डेक त्याला राज-इया लांबडली. वंश्या राजी शैव्या चिडली शैव्याला वृध्यापडली पुग इयाला तो विष्मि विवर्णाचे पळवून आणोळत्या राज उज्येशी विव्वाह आला

वैश्य वेणु त्य
धर्मिज
कुली

मण्डु
विमरथ

99 साहंजी --- चक्रवर्ति साहदेवु (99)

92 महिषान पुष्टुमशा पुष्टुडगा पुष्टुजय पुष्टुडितो पुष्टुदान पुष्टुअवा (92)

93 मद्रक्षेप्य (पराभव दिनोदासाने कुला इति हरिवंशी)

कुडि
धनक

तम
उशजा
शिनेयु

कुतविय वृतामि वृताकर्ण
कुताजा

रुक्मकुनय

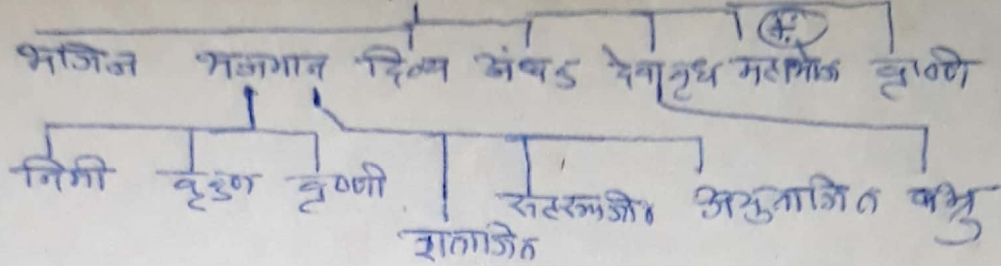
910 अजुन (सलभा) त्याला 900 पुत्र परशुरामाने संहरडेला

परावृत

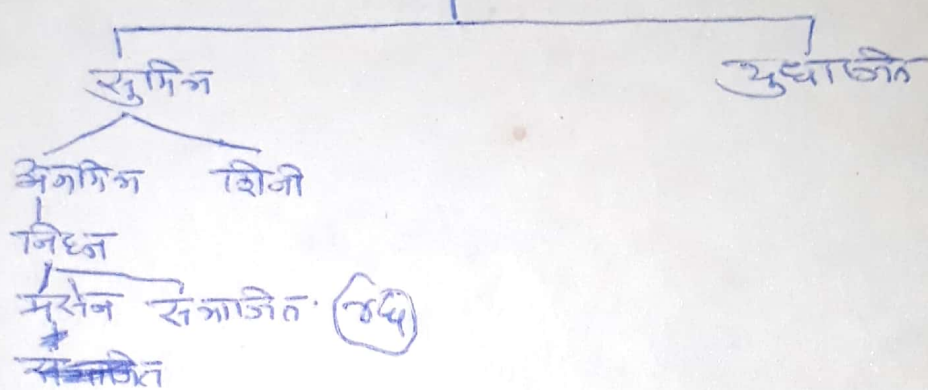
सुर सुरसेन वृषण मधु जयध्वज ताबजंध

रुक्मेशु पुष्टुमरम अमरध पाळीत हरित
विदर्भ

नितिसंग भरत (20) रुथ वैशिड रोमपाद
वृष रुजात चोदि केशु
मधु (चोदि) वत्रा धृति

वृष्णे ७२

30

कथ
कुंती
वृष्णे
निगृती
दशाह
व्याता
जीप्रा
निगृती
मौरख
नवरथ
दशरथ
साकुनि
कुंभी
देवरथ
देवदीप
मधु
अनवरथ
कुंभवत्स
अंशुथ
पुंभोम
अंश
संवत्

सत्ताजिताया स्वमतं कुंभीमाप्ति - मयेनाहा देतो
 मयेनाचा सिंह वध उरतो. सिंहचा जांभुने वध उरतो
 वृष्णाचे व जांभुने व २१ दिवस गुध. याच वृष्ण वेळा
 असे सत्ताजित माध्य उरतो वृष्ण जांभुने व परमाच
 दुग्धन - जांभुने व रत्न मिळवतो - सत्ताजिता परत
 देतो. सत्ताजिता विवाह. शातधन्वा सत्ताजिता ६२
 मारतो. सुरण (सिंह मगसा). शातधन्वा सत्ताजिता ३३ न
 मणी घेऊन अदुराडे देतो. वृष्ण शातधन्वा हा
 वार मारतो. वारगाता वृष्णाडे मणी मेलना मया
 संशय देतो. वृष्ण काळात दरडा रोड्ज जातो. दुयोधना
 गदापुध्द सिडवतो. अदुर नेहमी दानधर्मे उरतो
 वृष्णाहा अदुराचा संशय देतो. अदुर रत्न वृष्णा (७१)
 देतो. वृष्ण पहलो रत्नापुले - सत्ताजित सत्ताजिता ३. ९
 मोडो वारीळ मरण अदुराहा परत देतो.
 (५) महात्मकाचा वंशांत जाति उभो भोजराजे शाडे.

संवत्

वसुदेव नत्यान्ना परंथा
 पौरवी रोहिणी माधरा भद्रा वैशाखी देवडी : ४५

कलराग लारण शठ उतदि

निशठ उलमुल्लु माळी माळीमान शिशु सत्यश्रुते

माधरा + वसुदेव

नंद उपजद वृतड

वसुदेवन भद्रा

उपनिधी गद

वसुदेव + वैशाखी

वैशाखी

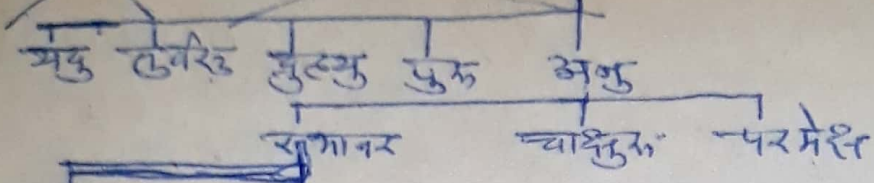
वसुदेव + देवडी (ह एते उंकोने मारती)

डिपिमान सुवेण उपापे भद्रसेन मद्रदेह वृषभ

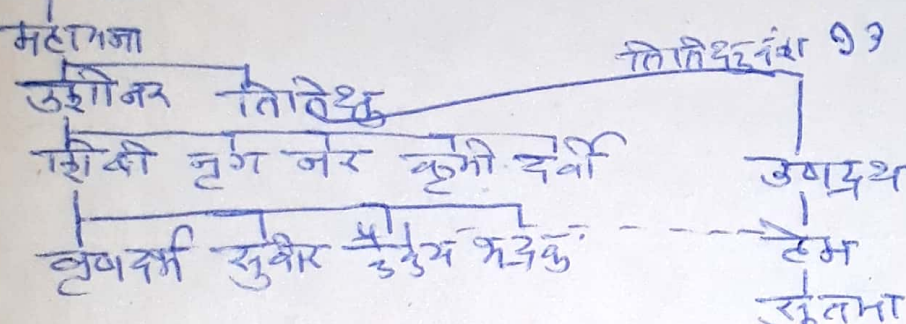
सातवा गर्भ रोहिणीच्या उदरांत गेला तो संतुर्ण्य माळा वृषभ

सुर्वरुवंश	दुल्लु
वलि	वसु
गोमानु	आरुद्वेन
वैशाखी	गांधार
सुरेधम	धर्म
मरुत (आने दुष्यंताडा पुनमानले)	पुत
दुष्यंत	दुमि
	संचेतम
	(निष्ठवाकरसेज्य उते)

देवराणी शास्त्रिय यगाती ४

कुशाज
सृजय
पुरंजय
जनमेजय
महाभाषी
महापजा

- १५ कळी + पळी (दिर्घतापुत्रीजो पुत्रकोपि १५)
- १६ अंग चंग दुर्गिग सुप्रथ पुड
- पार
- २० द्विरथ
- २१ धर्मस्थ
- २२ यिगरथ
- २३ वेदपद (द्विरथ) अंगपुग दशरथा २२१ - शोता उलींशी विवाह
- उरंग
- पृथुष्ठा
- चंप (चंपानगर)
- द्वयंग
- २५ मद्रथ
- २६ कद्रथ कद्रुग
- ३० कद्रुगामु
- ३१ कद्रुगाना
- ३२ जयप्रथ

जडाप्रथ व सूतजातीची पत्नी

विजय

पुत्र

सुत

राजकुमारी

२७ आक्षिप

३४ कुर्ण (महाभारतीय डाळ)

वत्तउपुत्र

३६ कृपारोज (भारतीय पुष्पांत मूल)

पुरुवंश ५

जनमेजय

मन्वीश्वान

मनीर ८

मनसू ९

अभय १०

सुधुमन ११

कादुमन १२

यमाती १३

अहंताती १४

रौद्राश्व १५

भरण इर - भरताचे नीर्
उरुं आहे. शांतेचे म्हणजे
सत्य आहे. भरण इर म्हणजे
मरत. भरताच्या ९ रा. मोंके
एपुत्र - जनरा त्याग इरीळ
म्हणजे मागत या अर्थे. भरताचे
मरुस्तोत्र याग सुरू आहे.
म्हणजे मरुत्तोगाजो उरुंथ
पत्नी - मरुतेचा पुत्र भरदा
भरताला दिता.

१५ अतु उतु रथांडुतु वृतेतु जलेतु रथलेतु संतेतु धनेतु वनेतु
बेतीनार

१८ तंरु अपतिरथ घुव
अनिळ कुण
उप्यंत मंवातिथी
भरत

२४ भरताज (उप विरथ)

भनमनु वृहत्तन

२६ महावीर नर गर्ग

महेश्वर जगत् ०
 उरुक्षय संकुली शीजी ०
 (याका पुत्री) सुचिरधी ० गार्ग्य व शौन्य
 वरुषे रतिदेव ० क्षत्रियकुल द्विज
 हेतुदेहे विप्रशते

० सुहोज
 ० हारिज (हारिजापुर स्थापना 24
 ० राजगीह द्विज ० पुत्रगीह 24
 ० कुण्व वृहदिशु
 (मेधातीर्थी) वृहत्कुर्मा ०
 रान कुणवाया जगत्थ ०
 द्विज विभवजित ०
 सैनजित ० ३१

कचिराश्व काश एधधनु वरु हनु ० २
 पुत्रुसेन ०

पार जीप ० याज्ञ १०० पुत्र ३४
~~पार~~ समर ० ३५
 पार संपार सदम्ब ० ३६
 पृथु ० ३७
 सुवृते ० ३८
 विभ्राज ० ३९
 अनुह (कृत्वी सुडडनेशी विवाह) ० ४०

० ४१ कृष्णदत्त ० श्रीष्ठाचा आजोबा मतौपाच्या वेळीं झाला. शोहरिवंश
 विश्वसेन ० सर्वसेन (हरिवंशाप्रमाणे)
 उपसेन ०
 महार ०
 द्विमीट ० (द्विवा हरिवंशाप्रमाणे सुदुष्टी याच्यासह
 उग्रयुधाने रान जीपांचा संहार केला)
 यवोज ०
 द्युतिमान ०
 हृत्नेमि ०
 सुपर्व ०
 सुमति ०
 सैनजित ० ५१

५२ कृत (हरिवंशाप्रमाणे योग शीकृषिके याच्यासह
 २४ संहिताप्रमाणे ३-२५)

- सुखं - ८
- विदुरथ - ९
- स्वार्थगोत्र - १०
- जयलेख - ११
- आराध - १२
- अभुताभु - १३
- अक्षोधन - १४
- देवातिथी - १५
- भद्र - १६
- मौगरेज - १७
- दिलीप - १८
- मत्स्य - १९

देवापिठा आश्रमांत पाठून शांतनूने अक्षरकारे मंत्राच्या सल्ल्याने ब्राह्मणांना देवापिठा भुक्तिविरुद्ध गावण तुरणारे पाठून त्यांना वेदविरुद्ध मार्गाने ठेवावे. ब्राह्मणांच्या सल्ल्याने शांतनू त्यांना आपण यासाठी गेलो. देवापि वेदविरुद्ध गावण तुरण त्यांना ब्राह्मणांनी देवापिचा त्याग उरवण शांतनूला पुढां गादी दिली-राजा ठेव.

अध्याय २९ वा चाक

देवापि शांतनू काहीड २०
 (अश्यांतगोत्र) मोक्ष २१ सोमदत्त २१

विश्वकर्मा धृतराष्ट्र पांडु २२ भूरि भूरिक्षा शत २२
 अर्जुन २३
 आशिमनु २४
 परिचितो २५
 शान्तिड (याज्ञवल्क्यशेख)

परिपठव
 रुद्रय
 मेधावी
 गृपंजय
 गृड
 तिग्म
 कृष्ण
 वरुदान
 शान्तिड
 उदयन
 ऊदीज
 रंउगापी
 निरापिन
 शैव

अश्वमेधस्त
 अश्वमेधस्त
 (दाशांश्री) निरवन्
 उषा
 चित्रस्थ
 बुधिरथ
 वृष्णीमान
 रुद्रोक्त
 रुद्रोक्त
 पंचम
 वृचस्त

- पांडव -
 सुधिर + श्रद्धा = मातेविद्य
 गोमसेज - प = सुलक्षण
 अर्जुन " = भुतदितो
 मद्रुक्त " = शालानिद्रु
 सहदेव " = सुतदुर्गा
 सुधिर + शैधेयी = देवड
 गोम + शिडिंग = अश्वमेध
 सहदेव + विजया = सुहोत्र
 अर्जुन + उरुपुत्री = निरापिन
 - प + मणोपूरुड्या = वसुदेव
 पुनिद्रुधर्मान
 - प + रुद्रोक्त = आशिमनु

जरासन्धवन्डा गगन
 जरासन्धापासन-लिङ्गमपर्यन्त बृहस्पतिनाम्नि १००० वर्ष
 राज्य सुरतीर्ष

विष्णु
 शुभ्र
 लीक
 सुव्रत
 धर्म
 सुभा
 बृहस्पति
 सुभाति
 सुव्रत
 सुगीत
 सामगीत
 विश्वज्ञे

रिपुंजय आद्यवध किमप्य सुव्रताने देवा न स्वपुत्र मधोताता गादीवर
 करवते.

मधोत
 पांडु
 विशारदभुप
 जनउ
 मंतीवर्धन

93 वर्षे राज्य

जंदित्रध्वजानंतर
 शिशुनाभ
 डाडकणि
 द्यौमधरि
 क्षीमाजा
 विक्रुस्तार
 मजातराम्
 दर्भउ
 उदयन
 जंदित्रध्वन
 महानयो

१० शिशुनागरणि २६२
 वर्षे

महानयो सुव्रतमोपदिन शास्त्रे
 जंदित्रिवा महापक्ष्म लर्न क्षत्रिशांशास्त्रे ३२१
 सुभास्त्र इ. ९ पुत्र १०० वर्षे राज्य
 चंडगुप्त मौर्य इतिव्यनाशा लरीठ

किं दुसार
 अरुणे नुनर्षज
 सुदुशा
 दरश
 संगत
 शांतिद्वय
 योगशक्ति
 त्रितयस्वा
 कृद्वय

मोर्ष राजे
 १३६ वर्षे

वृद्धाका सेनापति पुढ्यापिन सुग
 वारभारीक
 १० सुंगराजे ११२ वर्षे
 राजम इरतीक

पुढ्यापिन
 आंजिमिन
 सुदुश
 वसुपिन
 आंज
 पुढ्यापिन
 दोषवस्तु
 वज्रमिन
 आंगवत

देवभूति का वसुदेव पुत्र अमात्य
 वारभारीक

वसुदेव
 भूमिन
 गाराभण
 सुदुशक्ति

४५ वर्षे

शिपु नाम उ
 कावळ्ये आंजिमिनोते
 दाश गाश इरीक

शिपु नाम उ
 वृष्ण

आंजिमिनोय ३० राजे
 ४५ वर्षे राजम इतीक
 नंतर ७ अकार १० मयभीक
 १६ शड ८ यक
 १४ तुवार १३ मुड
 ११ मौन हे १३९९ वर्षे
 राजम इरतीक
 ११ पौर शके ३०० वर्षे
 राजम इतीक

कीसातदुर्णी
 पुर्णाखंग
 शातदुर्णी
 लंबोदर
 दिवीकड
 प्रेधरभाति
 पुढ्यापिन
 आंजिमिन
 हांठ
 मताळुड
 मांजिमिन

सुंदरसातदुर्णी
 चडसरसातदुर्णी
 शिवरखाती
 गोमतीपुत्र
 पुढ्यापिन
 शिवरगतदुर्णी
 शिवरदुध
 यज्ञकी
 विजय
 यज्ञकी
 पुढ्यापिन

नंतर बुकि विद्यायन राजे होते।

निश्रिष्टि
पुरंजय
राजचंद्र
चम
वराह
पुतनंज
सुभेजंज
नवीयशा
शिखंड
मदार

93 राजे
904 वर्षे
राज्य उरते।

नंतर 3 काहीड पुंयामे, पुंयामे
पुंयामे 3 93 मे उर लल उर विद्यायन
निषधने शाधिपती तिंतुंचतेली।
माग धांत विश्वपुरेड राजा दुसरे वर्ण डोळ
डुवती पुर पुंयामे काहण यांचा स्थायण
डुवण काजिय सतर डुरीळ.
नंतर पकजावती, मच्छा, डांतिपुी जाणी
मसाग येथे 1 जाण, मागध वरुळन हे राजे
डुरते।
डांतिपुी, तागुतिपुी, सपुडतपुरी - हे राजे
देवरहित राजे डुरते।

डांतिपुी, माहिवड, माहेडव कौम हे राजे गुहा नगरां
राज्य उरते। जणीधारवंशीम निषाद, नैमिषेड, डांतिपुी देहा 18 20 म
डुरते। रानीराज्य वगुणु उरते राजे
रानीराज्य, कवांके, इर, इरुदि, मरुभूमि वर. जाय, डीज, आभीर, इर राजे.
सिंधुतर दावेड, चंडभागा उरते 3 ठि उणी गळे 20 म जाय राजे.
इंभायगात. विष्णुयडा काहणपायी बुड डीक व तार ते डी।

परिकेती जन्म ते नंदाकेवेड 909 5 वर्षे - सप्तर्षी परिकेती डांति मधव नक्षत्रीकते
नंदाडांति सप्तर्षी पुवीयाग नक्षत्रीक जातीळ उडो वार लगेळ.

यस्य देव देवद्वीपितासते - उक्त रश्मिस्तथी - अस्ताना आडाआवाणी इत्यामी ।
 उक्त पूर्विकांतीना सुतेनी राक्षसः कृष्णदेवच्या विजती-रत्न - हरीने २ देव उपरले ।
 सांगीतले हे उक्त अत्राक्रमणे श्रीमेश्वर अकतीर्ण तोतीळ । देवद्वीप्यापायी ८ वा गर्भ
 निष्पुने महामाया रोगनिद्रेता सांगीतले । देवद्वीप्या उपरांतोळ ७ वा गर्भ
 संदर्भाने रोहिणीच्या उपरी ठेव त्रोट देवद्वीप्या गर्भपातशाळा असे यमजातीळ ।
 जंतर व अशोदपायी जन्म घे । अहताक फलहासि । अमुना गुटग्राह्य हो उक्त इत्यामी ।
 यस्य देवाने मुळांती अहताक फलहासि । कुसाने वरुदेव देवद्वीप्या मुख देले ।
 जंदाळा अतिवृद्धपणी पुत्र इत्याने हि उत्पन्ना - कातरागाचे पातनेपाठण जंदाणे इत्याने
 हि वरुदेवाची इच्छा पुतना रथ गाडा उलडा उरणे । गर्भाने जे रात वृष्ण जांने ठेविले
 दोन अर्जुन वृद्ध मोडण पडले । गोनूळगोपांती रनामी इत्येन वृंदावनांत रहायला आले ।
 महावनांत - ७ वीने धुने गेळी । जो वृळनासो आंजा पाठ्याचा उपयोग होत नसे म्हणून
 नागीयां जागाचा पराभव - जागाजी नेपठेच्या वृष्णाने जागांचा पराभन देला ।
 नागारिनेया वृष्णाळा झरण गेला । उाठि साळा परिवार राहे डोह रोडून राहून जात
 गाणांचो आशा अगळ नाश उरणा रनाही असे आश्वासन ।

गर्दभायुति देत्यांचा पराभन, मलबादुर गोपदेवातीळ देत्यांचा कातरागाचे वध देला ।
 वृष्णाने आही वज्रधर आलेत - गाई पर्वत आाची देवते - आपण त्यांचे
 पूजन उरुयां इ. अ. अ. गोवर्धन पर्वत पूजा व गिरीश्ल देला ।
 ७ दिवस वृष्टि इत्यामी वृष्णाने गोवर्धन पर्वत उपरून पळन धरले ।
 इत्याने वृष्णाळा गो-इंद्र (गोविंद) पद दिले - अर्जुनाचे रक्षण इत्याने असे
 इत्याने आश्वासन ।

अ. १८ वा :- कुसाने अर्जुनाची पाठवणी - रात वृष्णाळा चक्रुद्वीप्या आणाय हे आंश
 कुपाठयापीठ गजाची नेमणूक ।

अ. १९ - अर्जुन रथांतून रात वृष्णाणा मगुरेव आणतो व रस्त्याविर सोडून देतो ।
 पुत्राचरथ घेऊन मरुत मरेरुने कुसाने घेे जातो अक परीटाळा गाडून
 रात वृष्णाणी वरुने घेतली ।

अ. २० - उवी त्मादणा-या कुवजेने व्यंग उरून राडले । कुवजे कुडे राजी घरी
 येवयाचे आश्वासन धनु हाळेतोळ आयोग व धनुष्याचे पुढे डेले ।
 वृष्णाने चार व तोडात या येवती मळुंजा हार मारले ।
 कुशाळा हार मारले कुलदंधु रुजाणाचा कातरागाने वध देला ।
 उग्रसेनाळा वंधपुळ उरून राजाकर वरु दिले । उग्रसेनाळा लुधगा रणा
 आसन दिले ।

उर भाविका प्राप्तोदाही - सां दीपनी आक्षम (सवतीन गरीत के)।
सां दीपनी जो गुरुदाक्षिण मृष्ण प्रभार लेने मेलेहा पुन भागीताम।
पांचजन्म देयाचा वध इरण - यगाही शुध्य इरण सां दीपनीका पुन विहा।

अ. 22] उताने आस्ति न माप्ती जरासंध दुग्माक्षी विवाह देहा लोत -
जरासंधाक्षी 95 वेळा रामवृष्णानी शुध्य देहे।

अ. 23] गण्डिनीना वध मृष्णे लग्नी लेहपिष्ट स्वाइन तपश्चर्या दाक्षिण्येन देहे।
यनूजपत्नीक्षी स्यागम देहा - डाळमवना वळाव्य पुनानिगण्डिनी।
वृष्णाने दारुनिगण्डिनी व डाळमवनाही शुध्यारुण्य वधेरे 43।
शुध्यगण्डिनीनी मुचुंदुदाहा सांगीतात्याभाणे 25 व्यालापर युगाचे शेपरी

वृष्णजन्म झाळा -

कारागान्ये उदेंक वृष्णमधुपान - यफुणेना नांगराने वळरागाने रनेचले।
पिचा प्रवाह वदलला।

अ. 24] रात्रिमेघोचा शिशुपाताक्षी विवाह इरण्याची योजना।

रात्रिमेघोतरण - रुक्मोचा पराक्रान - रात्रिमेघोक्षी शशिकपक्षीतेने विवाह -
मधुपानपुनमाप्ती - शंकरपुराणे तरण देहे - मधुपाने शंकरपुराचा वध देहे।

अ. 25] - शंकरपुराणे सुगोशुभराज तरण इरण वरुकात देहे।

शंकरपुराणा पत्नीने मायावतीने मारनाच्योपेयंतेन उदने त्याचे रक्षण के।
एवमापयेचा डारुपेडन शंकरपुराचा वध इरण मायावतीचे डारुपेडन
दारुदेहा जाळा. (मायावती मधुपाने कायगेने मोठीलेली) मायावती मृष्णजे राते - म
मदनपत्नी लेम।

वृष्णपत्न्या - द्यादिदी, मिनादेया, जगजितुन्या दत्तो, जांबवते दुग्मा शोरेणी।
मद्रराजदुग्मा रुहीला, सत्यगामा व लक्ष्मणा।

मधुपाने रुक्मोपोच्ये मुळीक्षी स्वताच्या वरिणीक्षी विवाह देहा।
त्यापासून मधुपानाळा डीने रुधुपुन उताळा. अनिरुध्याने रुक्मोच्ये
जातोक्षी विवाह देहा।

भोजकरनगरीत - मुलवेकलांना पयने रुक्मोचा वळरागाने वध देहा।
नुळींगराजाचा पराभव देहा।

अ. 26] इंद्राची वृष्णागा निनती " माग्जेतिवपुराचा नरडासुराचा पराभव पर -
एवने मणोपवत तरण देहा आते।

माग्जेतिवपुरासोवती मुरु राक्षिनीति पासा वृष्णाने रुदरीने
तोडले मुरुचा वध देहा। तयरीव व पंचजनाचा वध देहा।
वृष्ण नरडासुरापर सत्यगोसेत गेळ।

अदितीची पुंउठे देवगातेला परतविळी. 29 हजार हुंबोको अश्व बहती
 96900 राजकन्या वृष्णाने विजयार्थ तरणवृष्णा. सत्यभागेचा पाठिजात उरुवी
 हई - वृष्ण व इंद्राचे युध्द :- इंद्राणीने स्वागत उठे जाहीं म्हणून सत्यभागेचा
 इंद्राणीवर येण झाला. इंद्राने पळावन, वृष्णाने 96900 मुठ हुंबांको विवसुळ

वृष्णपत्न्या न त्यांचे पुत्र -
 सत्यभागा - भानु, अँगरिदु
 रोहिणी - मयती इ.
 जांबवंती - सांके इ.
 नागजिता - अद्रविश इ.
 शैब्या - संश्राभजेत इ.

मादीला - वृत्रुड.
 लक्ष्मणा - गानकत इ.
 डाकिंदी - मुल इ.
 कवमीणी - सुदेष्ण, चाक्रदेष्ण, चाक्रदेह
 सुदेष्ण, चाक्रउत, भद्रचाप,
 चाक्रविंद - सुचाप, चाक्र
 व मधुग्न + चाक्रगती.

अनिरुध्द

अ. 32 अनिरुध्दाचे वळीजाल व्हाणवृष्णेही उणेही विवसुळ.
 काणारुद्राचे 9000 तलांचे रंउण उठे व्हाणचा कमात्म हुंभड, चि गळेवर
 पुंभांडवृष्णा - वृष्णाचे अनिरुध्दासाठी झोणीत नगरांत उागमन
 वृष्णाता माहेश्वरज्वरची व्हाधा झाली. वृष्ण व इंद्राचे युध्द
 व्हाणान्या हातांचा जाश वृष्ण सुदक्षिणेने झाला.

अ. 33 पेंद्रु देशाचा राजा वासुदेव वृष्णारनारकीं सती चिने वागवीत
 असे परिजागी वृष्ण व पेंद्रुाचे युध्द झाले. पेंद्रु वासुदेवाचा वध उठा.
 वासुदेवागेन शाशिराजाचा वृष्णाने वध उठा. शाशिराजपुत्राने इंद्रासा प्रसंग
 उरण वृष्णा निर्माप उठे - कृष्णा नाराणशी नारीत शिरली. लुदहीन चडने
 वायणरी नगरीरुठ वृष्णा जाळण राडुळी.

अ. 34 जांबवंतीपुत्र सांकागे दुर्गेधनवृष्णा स्वसागथाने तरण उठे
 सांकाता डोरनांकी कंदीत राडुळी. व्हाणाने दुर्गेधनादेउंजा सांकाळा राडा
 म्हणून उग्रसेजाची उाहा रांगीतली. दुर्गेधनाने व्हाणानाचा हुंभमान
 उठा. व्हाणाने - नगराने हासिनापूर कोळी - सती डोर व उरगावेरु झाले.
 नडासूरमिग द्विपेद वावराचा व्हाणाने पराभव उठा.

अ. 35 वृष्ण 900 पेदां जात व्हा जगला.

उपजाता वदरिडा अगो जाण्याची वृष्णाशा.
वृष्णास साधुसांत गेला. कातरागाच्या पुण्यात अजुंग साधुसांत गेला.
आधुसांत सर्व दार उघडीत गेलांज वृष्णात निरोप देला दि- त्यानी
अजुंगारोक्त जेवें. वजाता वारुडातें राज्याभियेड देला.
वृष्णात उघडाने वृष्णाच्या पागावर बाण गारला.
अजुंगाने राम वृष्णाच्या देहावर सार-उर देले. वृष्णाच्या रत्ने या सांगित्ता
रेवती, वरुदेव, देवडी, उच्छ्रित्त इ. अजुंगी प्रकट देला.
अजुंगे पर साधुन साधुसांत दारडा गिळें वृत्त देली. अजुंग वजाता घेऊन
बाहेर पडला. बाहेर चोरांनी वृष्णाच्या व घन अजुंगी पाडून हरण देले.
वृष्णाच्या स्वरुपीने गेलेच्या वेळी वर गेला. अजुंगीचा पराभव झाला.
अजुंगाने मथुरेत वजाता अजुंगी देला.
वृष्णात व अंधातु दुखाचा पूर्ण संतार झाला.

श्रीहरिवंशपुराण

हरिवंश - विष्णुपर्व - भविष्यपर्वपर
संस्कृतज्ञान - पितृकुल्य - 20 अध्याय

कलहदत्त राजारवंधौ श्रीष्माने विदेही माहेली

उ. कुंभिलयनगरांत - शुक्राच्या कृत्वीकुत्रेपेयी अणुबाळा कलहदत्त आळा
श्रीष्माचापितामह मतोपाच्या नेळी कलहदत्त आळा - महाकुनोगाळव त्याच्या गोपेला

अजापीठ (24)

26 प्रवीजर

25 पृथिवीमान

24 सत्यधृति

30 वृद्धवैभी मतापक्षक

39 सुधर्मा पार्थिव

32 सार्वभौग मऊश्वर

33 महान

34 कवचरथ

29 सुपार्श्व

24 सुगति

26 सजाति

35 कृत विरयनभाचापिठ्य - जाने सागरसंहितेचे 28 भाग डोळे

31 उग्रयुध (पांचाळाधेयनी निपास गारळे) - शाळा श्रीष्माने मारळे
पुनदास श्रीष्माने दक्षिण पांचाळाचे राज्य दिले - येव्ही पांचाळा
ला राजा आळा) पृष्णदास अजमिटापरून 95 व्यापेदांतीळ

30 तैभ्य

39 सुवीर

(श्रीष्म अजमिटापारून 95 व्यापेदांतीळ)

32 नृपंजय वपुथ

पुकरना वंश
 चौगान. काकु, अगावक, धर्गागा, विश्वाकु, सुताय, दृशाय (2)

3 भीम नग्नजोत

4 काचनप्रभ

5 सुलोच

6 जन्तु (गंगेस जाळा) कुवनाश्वाजा उदेरीशी विवाह.

7 सुजह

8 अजड

9 बाळासुध

10 कुडा

11 कुशिक कुशनाभ कुशांक मूर्तिमान

12 गाधीराजा

13 विश्वापिन

सुनद्रोप (देवानी दिळेला पुत्र म्हणून देवरात होनाय)

+ शाळावती
 देवअभा, सुतो, हिरायाक्ष

+ हृषाड्वती

अष्टड, उच्छप, हारीत.

+ रेणु

रेणुमान, सांदृति, गाळव, मुदगाळ, मधुसुंद, जयव देवळ

आयु नराहुडव्या प्रभा (2)

- 3 गहुष मरिजा
- धपुनप्रद यगाती 4
- पुत्र 5
- जगमेजय 6
- मचीन्वान 7
- मनरय 8
- अभय 9
- सुधस्ता 10
- सुहाव 11
- श्रीगाल 12
- वदरया 13
- सादाध (ये 5 पुत्र) 14

वृद्धशर्मा
 सुजलोच

वंभ राजिक
 निद्रामेड 900 पुत्र
 राजय

- अर्जना 3
- मतिशम 4
- सुजय 5
- जय 6
- विजय 7
- हृषदेव 8
- सहदेव 9
- नदीन 10
- जयल्लेन 11
- संसृवा 12
- विजय 13
- अर्जना 14

- १ सज्जनर याकुन परमंशु (१५)
- २ कुडानठ १५
- ३ सुंजग १५
- ४ सुरंजग १५
- ५ जानपेजग २०
- ६ मंहाशाठ २०
- ७ मंहापना २२

उडीनर वितिशु ३३

जुगाकुमि ननादया दृष्टती (२३)
 जुग कुम नव सुवत शिमी (२५)

२३ पुषदर्थ सुनेर मयड उडम

- २३ ~~३३~~ लीवेका पूर्णदिशेस राजा जाठा मुना उषदथ
- २४ ~~३४~~ पुन
- २५ ~~३५~~ सुवपा
- २६ ~~३६~~ वडी
- २७ ~~३७~~ मंग वग सुहा पुड उडिग
- २८ ~~३८~~ दविवाहन
- ३० ~~३९~~ द्विरथ
- ३१ ~~४०~~ धारिथ
- ३२ ~~४१~~ चिगरथ (विष्णुपदागिरीकर इंद्राकह सोपान ३६)
- ३३ ~~४२~~ दशरथ (उर्फ लोपाड शांता
- ३४ ~~४३~~ चतुरंग
- ३५ ~~४४~~ पुंशुवादी
- ३६ ~~४५~~ चंप (माहिनेनी चंपाजगरी उडी)
- ३७ ~~४६~~ टयंग (पूर्णभद्र म्हुडीरगा काशीवादी पुग)
- ३८ ~~४७~~ मद्ररथ
- ३९ ~~४८~~ मडोथर बृहत्कानि

कुडा शाठ सुक्षमद
 दीर्घतपा भाषीपेन मुनड
 धन्व कुषक वीनड
 धन्वतरी (सुसगा कपारंर)
 कुतुगान आउरेंद
 श्रीगरथ
 विनोदरथ (शत्रुशैजांरमा
 मुळाना मारुन
 गरी वक्रगा)

वृहत्संहिता ३३३०

कृतव्यास ३३३१

३३३३ वृहत्संहिता + यशोदेवी + सत्या

जयश्रुत - - - ३३ विजय ~~३३~~

वृहत्संहिता - - - मधुति ३३

३३३३ मिश्रजित - - - मधुतिव्रत ~~३३~~

३३३३ कुर्ण - - - मधुसत्यवर्गा ~~३३~~

३३३३ विडम्ब - - - ३३३ आधिरथ (भारतीय युद्ध डाकू - इण्डिया पाठन ३३३३)

शत्रुचेयु वृद्धयेयु - कुशयेयु १३

+ तक्षक इत्यादि चक्रं

मतिनार १६

तंश्रु १० मतिरथ सुकृद् गौरी (मांथा, याची आई) लंछने इति ना श्रुतम्
 इत्येतेषां विवाह इति
 मतिरथ कुर्णव १०
 मेधातिथी १२
 कृष्णायन श्राद्धम्
 मातरांनी भरताचे पुष्पक मर्त
 मयलज निष्पत्त इति

दुष्यंत सुष्ठमंत मकीर अनश्र १२

भरत २०

भरद्वज २१

निवश २२

सुठोग सुठोता गय गर्ग कुपेठ २३

महावीर उशंड गृहसमाप्ति २४

काशय

दिव्यतपा २५

धन्वंतरी २६

कुलुमान २७

श्रीमरश्या २८

दिनोपास (30)

मन्तवर्ज (31)

वत्स भार्गव

चा पौत्र

अलक (32)

सुजीव (33)

सैम्य

कुडुगान (34)

वर्षादि (35)

विभु 36

आनती 37

सुसुमार 38

30 महारथ सत्यउठ

39 महोत्तजा

सालितगानपुत्र अलक वी माने हेडगांचे पुत्रत्व
स्विदायुम-दिनोपासजे मिळविलेले गाथे रा 102
परत घेताले अलक वा अदभेजीचा शेवटचा पुत्रावले

वितथ (22)

सुदीन 23

वृषभ

वृहत 24

अजगीट

दिगीट

पुदगीट

+ नातिनी + डाडिनी + धुमिनी

सुशांति

जंभू (25)

सर्वोक्ष गहराने उले + पत्नी सुननाश्व दुःखा शेके

पुरुजाती

वास्थाश्व (26)

मुत्ता

सुंजय

वृहदिषु

चवीनर

वृमिताश्व (28)

31 मोदगाड पंचजन (30)

39 इंद्रसेन सोपदत्त (39)

32 वंशुयश्व + मेनश्व सहदेव (32)

33 दिनोपासु अहिला + गौता सोमक (33)

38 मित्रयू

37 शतानंद

जंभू (38)

34 सोम

35 शतधृति

35 पुंषद (पुंषदायापितो)

36 कुप व कुपी (जांतनूने आणले)

36 पुषद

37 त्रेपदी सुशुभुग

अजगीट + धुमिनी (24)

सुसि (25)

संवरण (26)

कुप (कुपशेन) (28)

सुधवा 28

सुधुग

परिकीट

अनर

जंभू (28)

सुदीन 30

28 वत्स

अजमोठ + धामेनी (24)

अजमोठ + डोलेनी (24)

मरुत (25)

24 जगन् युवनाश्व उव्या उनेरी. गेनेने आय विता

संनरग (26)

26 अजड

नुय (27)

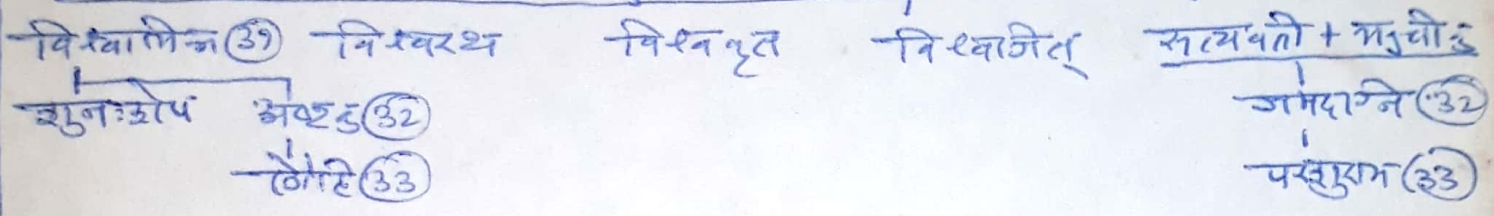
27 कागाडाश्व

सुधन्वा (28)

28 कुशुड (लप डेठे)

रुसेन (30)

30 कुशीडुगाधोरज

परिकीर्तिया गाव
↓
सुध

(31) चयनन

(32) सुतयज्ञ - निरुध

(33) कुहयथ - अक्ष

34 कुशुड - मीमेन

35 कुषम - प्रतोप

36 पुष्यवान - शंतनु

36 मलोहित - देवापे काहो ड सोपदत मीमेन निचेनकीय

36 उज - मीमेन

37 संभव - धरे, धरेधया 115 (जरात धारोवत)

38 जरासध

39 सहेदव

40 उपायु

41 सुतधर्मा

५५ राहजद फोद ज्ञांश नील अजिंशु

५६ हेरय हय वेणुय

५७ धमनीन

५८ कुंठ

५९ राहज

५९ माहिवमाज

५२ भद्रजेय

५३ दुवम

५४ धोमान कुनड

५५ कुलविर्य कुतोज कुतवगी वृताग्नि

५६ अजिन (६५ वर्षे च हवती) आने राहणाचा पराभव उरण त्यास देवते ठेवले पुढरयोग सोडविले

५७ सुय्येन इर धुवणाळ दुष्ण जयध्वज (अवती चाराजो साळा) शाळजंघ (९)

गांधारी + दुष्ट + मादी

अनुमिन

शिनी

शैल्यसायड

सायडो

अपम

मी

सुगंधर

(विद्यारूपत)

निधन

मरेण

रजाजित

आदिमर्दन ३७

शुद्धन

दुष्णीराजाची + विपुलकु गांधीजो ज्ञा

खगसेज + अक्रर

मरेण उपदेव

सुधाजित

दुष्णी अंधर

चिनड

पृथु, विपुथु, अश्वश्रीव, अश्वबहु, सुपासव

गैवण, अरिष्टनेमी, अश्व, सुधर्मा, धृष्ट, सुबाहु, सुबाहु

देवमिदुवा + अशमडी

इर + भोज्या महिणी

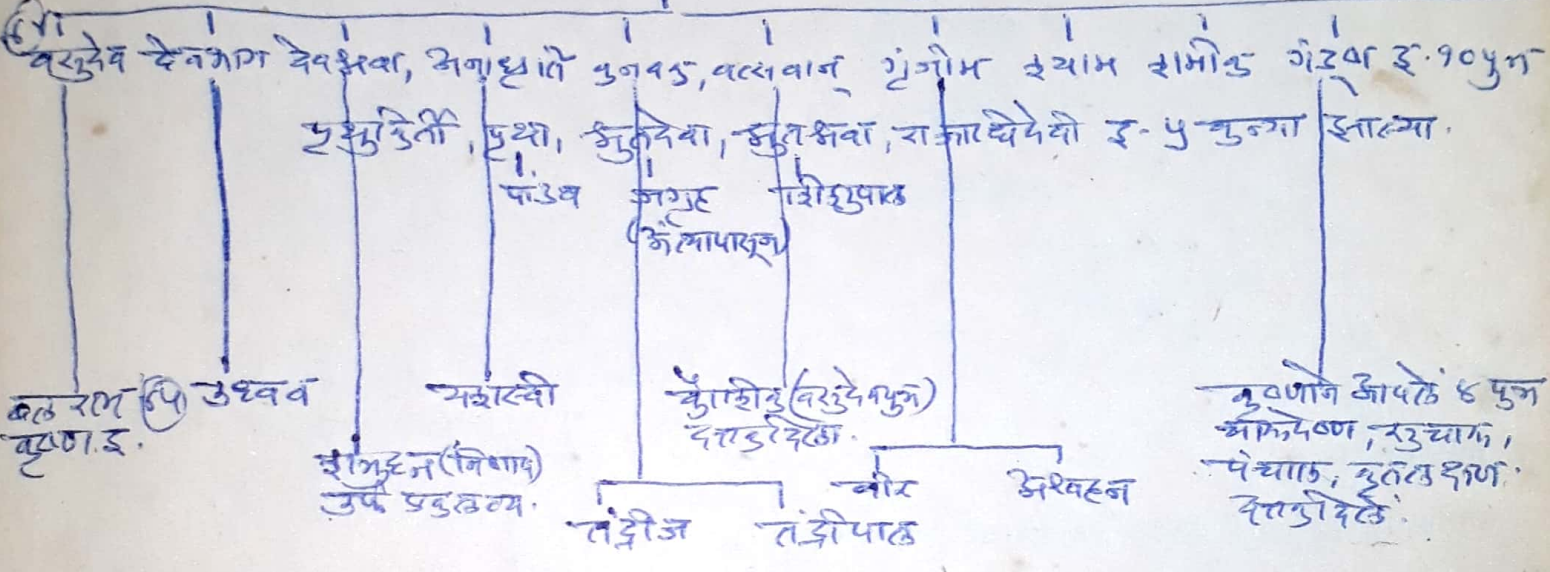
वसुदेव, देवभाग, देवश्रवा, अनाधुलि

स्वप्न + गांधिनी

अक्षर, उपासंग, गुरु, गुरु, अरिजय, अयोध्या, उपेक्ष, वागुधन, अरिजय, धर्मशुद्ध, यतिवर्मा
 मेवेन उपेक्ष गृह्यगोजातड, भावाह, मतिवह,

देवामेव + दशमज्ञे (82)

इर + महिषी (82)

इमिडु इणापत्रा दत्तु पुन मृपून जेडा
 भोजाचे राज्यमिळाले राजसूयज्ञा देडा
 अडातानु मित्र इताम मृणून राजाचा राजा शाळा

वसुदेवाच्या पहिल्या - रोहिणी, वैशारकी, भद्रा, सुनाजी व इंदिरा (पौरवपुत्रांतीर)
 पुत्रा १४ राखेना अतीदेवा, सीदेवा, देवराक्षीता, वृद्धेकी उपेदेवी, देवडी
 सुतनु वडवा (या भोगपल्या)

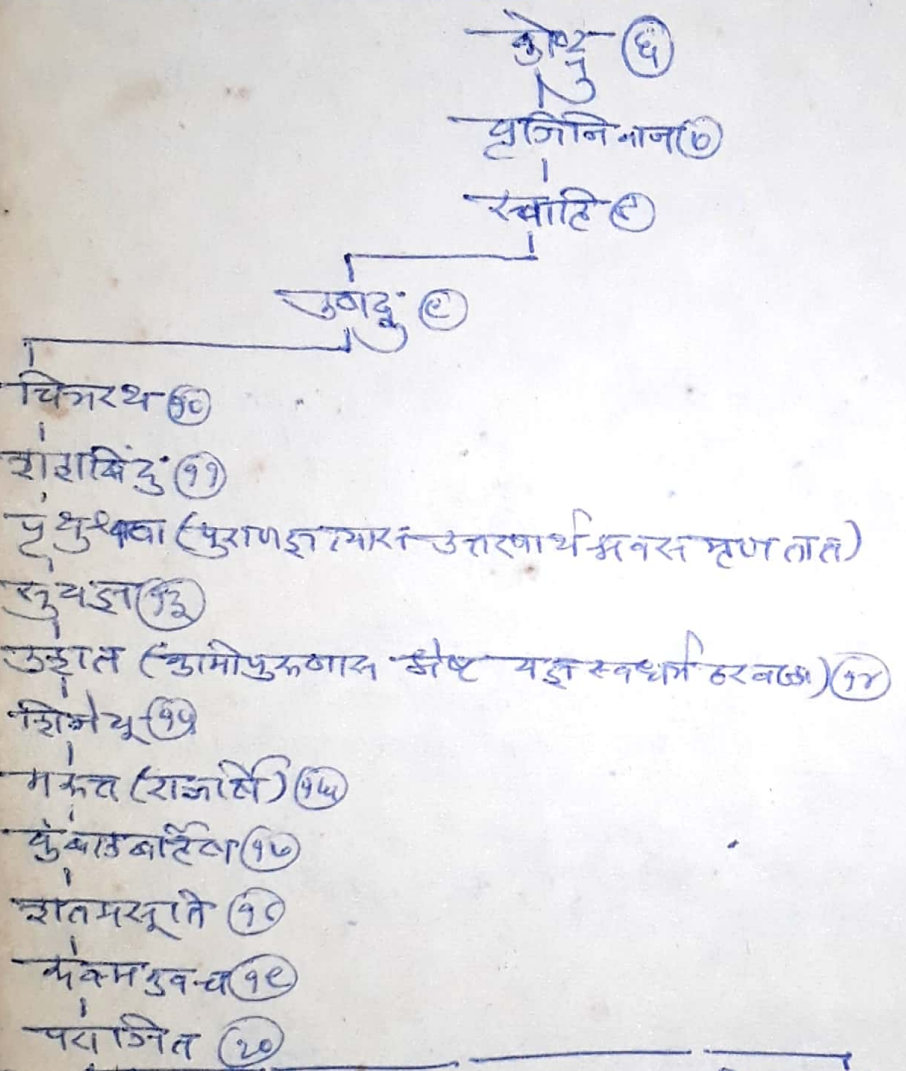
आदिपुत्रा
 रोहिणीपरतन

राम, सारण, शह, दुर्दम, दगन, श्वभू, पिंडारहु, उशीजर व चिगा (उर्फ सुभद्रा)

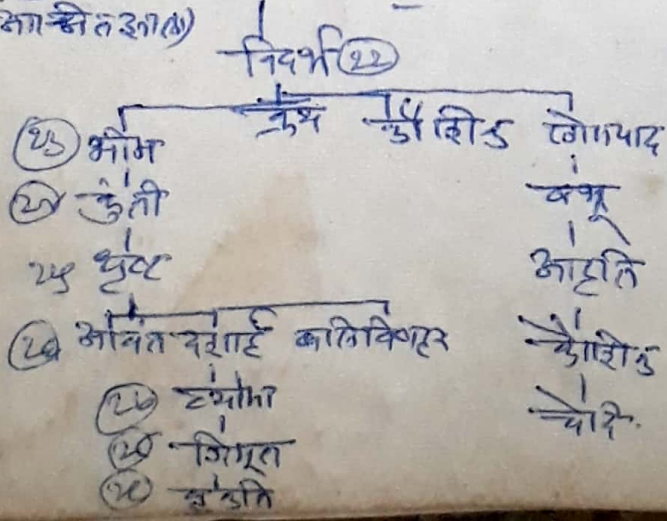
- श्रीशह
- शांतीदेवपारतन - भोज व विजय
- सुदेवपारतन - गद व वृद्धेव
- देवराक्षीता - उपासंगकर
- वृद्धेवीरु - महात्मा क्षणावह

मिर्गा
 राजकुंभ

श्रीशिशयण (गार्भ) पुरोहितान्नां शाठजाण्डु यादवपुरोहितान् स्पर्शडुष्ठा व शरीर
 रोमांवेत स्तोत्रे जाही मृण्ण त्यक्तसं मृष्टे सदा यादव हंसते. श्रीशिशयण
 विष्ठा एते गोपदुग्धस धवन नै शुन डुळे. गोपदुग्धा गोपाळी कपूरालोणी.
 गोपाळी मृष्टो पी गार्भदुग्धोपायून सुष्ठयवन शाठा. याळा यमनराजाने नादविष्ठा
 दुष्ठा यवनाने शरीर डुळी सदा यादव पळाले व शरीरको नगरीला कपळे.

21) रुक्मेषु पृथुरुक्म ज्यापध पाळीत हारीत (प्राचीत हरि या दोषांजा निदेशरथा-
 राजास्त रक्षणसाही दिसें)
 (पृथुरुक्मकाचा भाषेत ३१७)

रुक्मेषु व पृथुरुक्मजाने उयाापाय
 चाठमदिसे. युवोनीं एयाळा विधवळे
 एतेन नमय तोर जिग्म मुते डानती
 नगरी वरवळी. मुनिमानपवीत जे पू
 इमुलेततो मध्ये स्वतः साहेळ

२९ शैशुडु
 ३० चोरे

भजमान
निर्दिष्ट
राजादेव

भजमान ४२
निर्दिष्ट ४३
राजादेव ४४

रामो (४५)

देववान

प्रातिक्रम (४६)

आमज स्वयंभोज (४७)

हृदी ४८

अराम (जा)

नारामोज

(सुदृष्ट्याचार्य, दृष्टा इ. अंधु पुत्र नारामोजाय दिते)

देवर्षी चयननापुत्रे शतघन्वा (४९) कृतवर्षी

शतघन्वा (४९) अतलस्थोका
अग्नि लवला.

शिवानु

वैतरण

सुदान्तविदांत

शुभवा

उमदंगिता

संज्ञाजित

भंगद्वार

वातपति

उपरस्वादान

सत्यभामा

वृत्तिनी

मर्यापिनी

समाधा

नारेय

नृणाशी विनाह डेले.

अनुराची मुलगी सुंदरी हिचा वृष्णपुत्र सांकाडी विवाह झाला.

अध्याय ४९ वा. पृ. १६४. वृष्णे करावे.

गाथारी + (४०) + मात्री (४१)

भनमिभ

यथाजित (४२)

देवमोड्या + अमरु (४२)

शुशिनो निधन ४३

वृष्णे अंधु

शूर + मोड्या महेशो (४३)

श्रीकन्यकास्य प्रसेन संज्ञाजित ४४ (४४)

शुक्रुदु + गाथिनो चिप्रड

वसुदेव देवभाग देवसुवा इ

सत्यभामा

सत्यभामा ४५

अकुर + उग्रसंगा अरिमर्दन इ (४३)

पृथु विपुत्र इ (४२)

असंग

(४५) प्रसेन उपदेव

(४५) वृष्ण, कलश, राण इ

शुभे

युगंधर

(संज्ञाजित)

अथ दृष्टान्ता यानि जात अस्तानि यादृशानि सव र रानाजारा उत्तरका तेष्वा
होति एतानि उदरावरमुखात् - बुद्धा, अश्वतर, कुट्टिड, वासुडी. पञ्चमेश्वर ३.
सर्व सद् बुद्धिवादा पुनरुक्तानि पाहेते.

दृष्टाने राजाज्ञाना वक्ष्यते - गुणगु माळ्याता दृष्टानाशिनदि.
दृष्टाने बुद्धेचे बुद्ध नहीसे देते. बुद्धेने दृष्टाने गृह्य परण्याची विनती देते

अ. २२ - बुद्धांची संगमंय यज्ञवा - ज्ञानाचा शुभा तभारठवा - ज्ञानाच न उवाचयानाची
ज्वररथा धरा ३. जोश्रीमाझाशा. तप्यो दृष्टाने धनुर्भंग देते.

बुद्धजन्म - नारदाने बुद्धांता सांगीताठेता बुद्धांत - बुद्धजन्म उग्रसेनापारुष्य वरुण
बुद्धाची काही - गुणमती बुद्धाणुनजन्म पर्वताकर हेरतांता - सौम्यपति बुद्धांत
दानन तिपेकाळा. एताने उग्रसेनाचे तप धारण उरुण रत्नागण उळा.

बुद्ध उग्रसेनाचा कैमल पुत्र - उग्रसेन न बुद्धसाता बुद्धाचा ज्ञान उरोल मेसे
चाणूर मळुता आंध्रमळु दिवा उरुण वेसात उत्पन्न झालेता मूरते भारे.
दृष्टाने ध्याती मांडुनामी. मस्तुश्वर महारि उळा व - पाणूराचे उळे काहर उळा.

दृष्टाने होरुतमळुता धरते. बुद्धगमुध्द पहण्याराठो नेइता काळमासिया.

दृष्टाने बुद्धाचे बुद्धा धरुण वीष्टे - उत्तरीयाने एताने गळा काळमासिया.

दृष्टाने बुद्धांच्या अंगाने जसे रूपरुण हर गारते.

बुद्धपत्न्यांचा विवाह - बुद्धांता इंडरुणा जिं दु इंडुळा नाही.

उग्रसेनाला बुद्धाच्या पत्न्याला उताता - दृष्टाने सात्वने देते वरुणार.

उग्रसेनाला उग्रसेना बुद्धा.

राजदृष्टाने सांघीनो साम्प्रसांत मगाप शिक्षण - पुत्र जिवंत वरुण दितेली
गुरुदाक्षिणा. जरासंध बुद्धा करिते व माफि यत्ने सांगण्यावरुण जरासंधाने
रवारी देली.

जरासंधासोवत - बुद्धा, देहाधिपती वतवड, चेदिराजाशिंडुभाळ, बुद्धेगाधिपतीपीड,
दुर्गेशिड, मिष्मड, मीमडपुंन क्रवमी, नेणुयारि, सुतर्ग, बुध, अंडुमान,
अंगराज, बुद्धांग, बुद्धिराज, दशाधीपति, सुदेवश्वर, मद्रराज, विदेहरज,
त्रिगताचारजा, शालन, दरद, भगदत्त, सौम्यराज शौभ्य, पांडुवड गंधाररु
जगजित, बुद्धेश्व - इ. राजांनी मभुरुळा वेडा दिते.

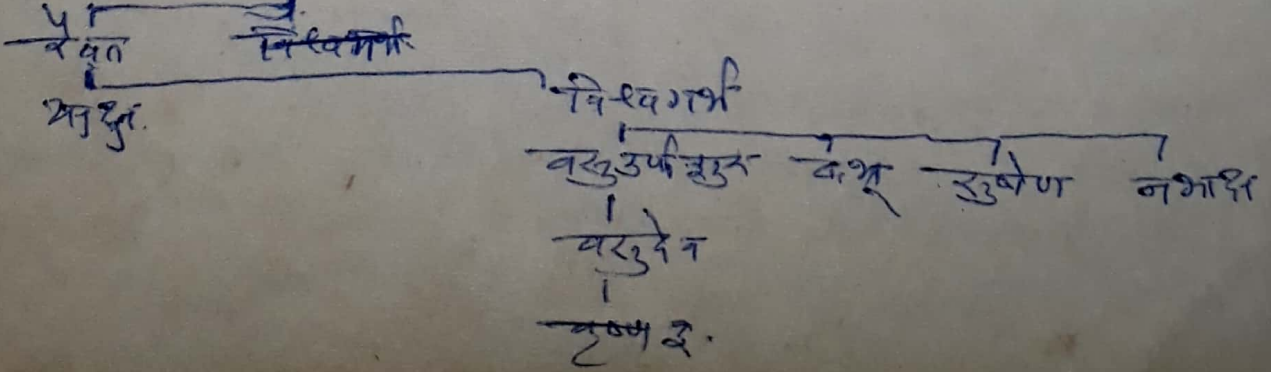
अ. ३५ - इगा पागारे ध्याताठेते बुद्धोदर राजाचे कावणे उरु जात म्हणून -
गुण रहा सांगू लागले. बुद्धोदरराजा गोनर्द, डिंडुमण, वैदर्भ रागड,
काळव रुराई, अचल विद व उग्रविद, धागाळे, विराट, राधजवा, विदुरथ,
भूमिभवा, काण इ. राजे पुंडळग बुद्धेजन्म, कनधर्मा, उत्तमोजा, चापदेव
शिनीपीत सांघीति इ. राजे जरासंधासोवतले.

दृष्टाने गुरुध्वजमुळ रत्नावर जोरोहण देते - जरासंधाने राजाचे लुण्ठ
व कैव मोडते. द्याधेचे गदापुध्द इते.
२६ दिवस बुध्द झाले जरासंध परत गेला. यादवानी
जरासंधाशी १६ उळासादेत्या जरासंध पराभूत झाला नाही.

अं-३७ - उग्रसेनाने दृष्टान्ताने सुबला उपदेश (जवयंदाची १० नो रवारी).
 मनुवंशांत हयस्व राजा इला (इश्वानुभूत) मयूरदेवाची मुष्पुत्रा मुळगीत्याची भाभा.
 हयस्वला उग्रसेनाला जेव्हा जन्म दिले तेव्हा तो अयोध्येचा आग उठा.
 मयूरदेवाला शिवाय इतर राजा हयस्वलाला सादरगाने दिले.
 हयस्वलाचे पनचोतगावर नगर वसविले. सावतशिष्ट हातांत राने सुदक्ष इला.
 हयस्वलाला मयूर पुत्र इला. मयूरला धूम्रवर्ण रथराजेने मौरवनाशाची काहीणीला
 त्याच्यापारून इलाला पु अगिनी. मयूरला दिल्या.
 पु नागकुंभापारून मयूरला पु पुत्र इला. मुचकुंद, पद्मवर्ण, माधव, सारस, हरीत.
 मुचकुंदने मयूरला व विंध्य पर्वताच्या पश्चिमे २ नगरे वसविली - नर्मदातीरे
 दक्ष पर्वताच्या वर पद्मवर्णाचे नगर वसविले - वेणीवरी इला - उरवीर, माहिष्मती
व पुरिडा
 हरीताचे धूम्रवर्णाच्या द्विप्राचे पारपाठन उरवीर.
 मयूरने माधवला राज्याभिषेक उठा. माधवला सत्वतपुत्रला.
 सत्वतपुत्र भीम (मिथून भीम) - इलाच्या लक्ष्मणाच्या वध करून मथुरा नगरी
 वसवली.
 रामपुत्र बुध शशांकावर असता मौरवापुत्र अंधदु मथुरेवर राज्य द्यावेतोता.
 अंधदुना देवत - देवताचा मयूर. व विरगर्भ तो मरणात राजा होता.
 विरगर्भाच्या ३ पत्नी न मयूर - वरु, कर्ण, सुषेण, नभादि.
 वरु उर्फ इर याला वरुदेव पुत्र इला. व तेन दुग्गा द्याला त्या दुर्गेर जाळा
 दिव्या. दुर्गे व शिवदुर्गाळ माता रुमका.

इश्वानु
 हयस्व + मयूरदेवाची दुग्गा मयूरवती
 मयूर + धूम्रवर्णाच्या पु उग्गा (पु उग्गांचे काही मौरवनाशाची काही)

मुचकुंद ~~पद्मवर्ण~~ माधव सारस हरीत
 भीम (याच्याने लो साग्रदोने मयूरवनाचा नाश उठा)
 अंधदु (याच्याने लो अयोध्येवर बुध शशांका राज्य द्यावेतोता).

मुरेगातर वदी गावे वेदा सहन दुरागाजोगे मान्य न उच्यते नाही. संख्यरुक्त
 रानडजागेत तेथे जरासंधाच्या सैन्याला मोठे वेणे अशक्य माग आहे.
 मोन बळराज उरकोरपुर, डौबपुर, गोमंत पर्वत सहयपर्वत इ. आगाड निष्कृष्ट
 जयसंध नगरीनर हाडून न उरतां आगच्या पाठलाग पुरोठे.
 वेपानदीतिशंकर जगदग्निपुत्र अग्निदरागाची व वृष्णाची छोट होते. परशुरामाने
 सुप्रिदु नगर वसविले.

परशुरामाने सांगितले आहे. अश्वपुरांत महासुपेरामा आहे. दुरमोदांत दुरगाकराजा आहे.
 रानगाजदी पार उरून गोमंत पर्वतावर जाऊ गा.
 जयसंधाने गोमंत पर्वताला आगमनागे. परिभागे रामदृष्ण उष्य व काहर आहे.
 जयसंधाची सौभाग्यादेवे पर्वताला पायागे वळते केले विशाळ.

म. ४२ - बळराजाने दारुद राजाचा वध केला. जरासंध व बळराज युद्धांत
 दुष्ठाचा हि पराभव होऊन नाही परंतु जयसंधाचे सायबेदार रोडून गेले.
 गोमंत पर्वतावरून रथातून चोदिराजा कवेकर ४ उष्यादेकशी दुरगोराय आहे.
 दुरगागाने ननुदेव पदसाठी वृष्णाशी युद्ध मारंगेले वृष्णाने चंद्राने वध केला
 वृष्णागाने रागागे सायुजा नदीची मज्जाह दिरेपून वृं देवनाईजारी महायत्ना लोवले

म. ४६ - वैनतेयासह वृष्ण विदग्ननगरीत उडिड राजाचे आग (त्याने रुद्रमोषीच्या
 स्रमंशेची खातो घडविले होती).

म. ४८ - रुद्रोथ राजाची वृष्णाच्या आगमनास वंधी तडार.

म. ४९ - उाहे राजाचा वृष्णाच्या आगमनाला विरोध हातींज पांनी रनागात डळे.

म. ५० - स्त्री वृष्णाला नराधिप नाही म्हणून आडाडा नाणी मगले. अग्निदेव
 दुरमांत आले श्रीधमपुत्री विनंती - वृष्णाने तुंडीनपुरांत मोघ मृपगे स्वयंवर
 लयाळ नाही न रडगात टळले. विदग्नानेपती वृथ डोकीअंच्या परवानगीने
 वृष्ण स्वयंवर काहर पडला. स्वयंवर पुढे वृष्णागाने आले. वृष्णाच्या वजाळा

म. ५३ - शातन राजा वृष्णाच्या आगमनाला जरासंधाच्या निरोप लागतो. वृष्णाच्या
 मुद्धतयारी - दुरासंधाची रडगात मगले आहे अं पडोयालाठी मरुडान
 मगले डळे. वृष्णाने दुरडा वधवली. वृष्णाच्या वनागे मेल्लेला ५५५ वरांत
 मगले वृष्णाचे पाठविले. वृष्ण डडराय मधुरेन आला. वृष्णाच्या वनागे
 वृष्णाच्या पाठलाग सूक डेला. वृष्णाने पुचडुंदाच्या वेगडारे - वृष्णाच्या
 वृष्ण मारले. मुचडुंदा वृष्णाच्या गुहेवर आला. त्याने पाहिले आंरडुउशारी
 रडगे मुचडुंदा मगले त्याचे राग दुरासंधा डोणी वयापाठे आहे तो

त्यापासून विनाश्यांत गेला.

अं. ५८ - द्वा रावती दुर्गाची स्थापना -

अ. ५९ - जरासंधाने दो दुर्गावाकडी रत्निने पोटां गागणी पातळी जीवमंडीने
मान्य ठेवली. विपाख अगोदर अदिशय रंदाणीच्या पूजेसाठी कायमेणी
कोठार पडली. नृपाने तिळा पाहीळे वृष्णाळा गुमठवर झाळा काठरागाडी
सुडेत उरून आहणा उरून तरण करणाच्या निशय वृष्णाने ठेवला.
वृष्णाने रत्निने जीस रथानरटांनून पळवून नेले. द्वा रावतीची गेळा
इतर सनराजांना - काठराग व सात्यहीने जीडून धरले.
काठरागाने उदराग अंगरागाद हतोमठ वार मारले.

अ. ६० - नर्मदातीराने वृष्णाचा पाठलाग सुरू झाला. वृष्णाने दक्षमोक्षेकर
दुषदाय सुरुवात उठी. अनमोळा वृष्णाने पळवून लावले. सनमोने
मैतिशे मंगणे भोजन करुन चाहर वसवले.

अ. ६१ - वृष्णाचा पुत्र मधुपुत्र व कनमो दुग्गा दुर्गाणीचा विवाह झाला.
मधुपुत्राने अनिमिष्य व सनमोनात दुष-मनतीचा विवाह झाला.
दुषमोळा वृष्णाच्या नै-मानो चिथावले काठराग व कनमोचा
क्युत डिडा ठरली. कनमो रतो काठला मृपून काठरागाने
दुषमोस व हंदाणा-या लमाच्या रता थोदारांना पुढाणी वार मारले.

अ. ६३ - नरडासुराने ३६९०० दुग्गा दुग्गा हे देव या दुग्गा हो त्यां दुग्गा देवाच्या
देहातीस मणीपर्वत या दुग्गायांनी - झोळ पुर उठे. दुग्गा देवाच्या दुग्गा
लमा हे देवोळ दुग्गाउंचे रंदाग व पठारा वरीत मसुल.

नरडासूर नीळसमुद्राच्या पाठिडे राहत होता.

नरडासूराने नृदासूत - हयग्रीव, निरुंद, चंचनद - मुळ.

इंद्राने नरडासुराने कादेतीची सुळे चोरामोसे सांगून वृष्णाचे -

नरडासूराचा व थ दुग्गाची विनेती उठी. वृष्ण ग नडासूर कसून निघाला.

वृष्णाने मुळ, निरुंद, हयग्रीवाचा वध ठेवला.

लोहितगंग मदेसांत - उदुपरिखा नगरीत - विरुपाक्षाने वृष्णाने

वार मारले. पंचनदास वार मारले. माग्जाति धुपुरांत वृष्णा शिरला.

वृष्णाने चडु सोडून नरडासुराचे २ तुडे ठेवले. सर्व संपता

राक्षसादुरीने द्वा रावतीला नेवली.

वृष्ण मणीपर्वतावर - गंधर्व दुग्गांना सोडण्यासाठी आला. सर्व

गंधर्व दुग्गा गुमसुखाकरिता सप सुवानी - रसगीत रलात मसुल्य सावरला

मणीपर्वताच्या खिंडीत हे देव देवत्ये पोहोचला. सानना

गुवाय वर मा परिधान करून - उमावर आल्या त्या.

अ. ७१] वृषभाचा पुरावर लक्षा - यशुराच्या गुहाद्वारावर वृषभाने
सैन्य ठेवले. मुद्दतीराठी पांडवांना कोळवले. वृषभाने विदुंभाचा वध केला.
आनुमतीचे अपहरण - दितीळा कंध नयनांना कंधालाच्या जाणारा कंधाद्वारा
जाळाले. कंधादीनाम उतरांना कंधादेवता - कंधाद्वाराचे सांध्याच्या मंदार
परिताप लक्ष्मी - सांध्यांना कंधाद्वाराचा वध केला

अ. ७२] - सांध्यांनी द्वारावतीत सागरांमून वड्या आणून ठेवल्या.
सांध्यांत आंशे वडा मूळून उणीते उपभोग घ्यावा ही नियम ठरविले.
जाळीदेडा पुन इतले. रेडमांचे मांस मूळ्यावर आजलेले - भोजन वाढविले ठाळे.
मंदार सांध्यांवाचन विठेच्या ललाच्याने लुन इतले.
सागरावतीत विदुंभाचा आनुच्या आनुमतीचे हरण केले - विदुंभाचा मादून
आनुमतीला सोडून तिचे ललादेवाची लक्षण ठावून दिले.

अ. ७३] वृषभाचा वध - हेस वज्रपुरांत वज्रनामाच्या इरवारी गेले.
वज्रनामा दुष्सा मजावतीदेमार मधुनाचे गुणगान केले.
वृषभाने भद्रनाच्या वेष मधुनाला दिला. मधुन वज्रपुरांतले सुपुर येथे पोहोचला.
सागरावतीत त्याला लोकांचा दशरथ - मधुनाच्या - क्रांती गांना गाणे डांढर फार लक्ष
वज्रपुरात मधुना - भद्रनाचा वज्रनामा इने जागेरण - मधुना - वज्रनामा
जुलगायनात गुंण वृषभ ठेवले. मधुनाचा मजावतीदेरी समागम -
वज्रनामाचा भाऊ - वृषभाने त्याच्या २ उर्या चंद्रवस्ती तिचे वृषभाने भाऊ
गुद व गुणवतीचे सांध्याने पाणी राहण इतले. सांध्यांनी त्राह केले.
दितींना पुन इतले. त्या पुजांना मारण्याचा मयावे वज्रनामाने उर्या.
मधुनाने वज्रनामाची मुद्दय ररु इतले - मधुनाने वज्रनामाचा
वध केला. वज्रनामाच्या राज्याचे ४ भाग इतले - १ भाग जगतपुत्राविजय
व ३ भाग - मधुना, सांध्या व गजपुत्रांना दिले. हिरागे मेळ्या उरपाश्चात्तरे

३०२] - वृषभाने दो पांडवांचा वध केला नारद उर्या -
जादुयोगचे साध, शिकुपुत्र काह्युतिचा पराभव. वज्रनात धंवा - पराभव
इंद्रभुज, इंदुमात यवन, रत्नाभूति रात्व, मधुलेन, रात्रोच गोपति, ताळकुं
या इरावती नगरीतील हेर, हिंम व हंयड, मांडय, फेड, कुळंग, कंग, गंग, माल्य
इ ठार मारले. सांध्या राणीस ७ वरदतीने जाळले.
युवाणुयानमयांगी, दोषा, भीष्म, धूम इ. चा पराभव केला.
सौधीर राग कुळ्या व ललाच्याने ठरवण इतले. उर्याचा पीठ कंधाला २४ मार्ग

कृष्णिमीपुत्र - जसुन, मुष्णीसिंह, चारु, दण, चारुभद्र, चारुगर्भ, सुदेव, सुभ
 सुभेण, चारुभद्र, चारुबाहु, चारुगर्भ. (१०५१) १३५५
 सत्यभागा - भानु, गीमरथ, रोहित, दिलीमान, साप्रजाप्त, जराठानु.
 भानुज्या, गीमनिष्ठ, साप्रवर्णा, जराठानु. (५३५) (६६५)

जावनती - साव. (१३५)
 मित्रवनज्या मित्रावेदा उम्बेरी - मित्रावेद, मित्रावेद, मित्रावेद, सुनीथ
 मित्रवती ज्या (१५५) (३५५)

नाग्नजिती - भद्रदार, भद्रनिंद व भद्रवती. (३५५)
 शैश्या सुदता - संश्रागजित्, सत्यजित्, येनजित्, सपानजित्. (६५५)
 माती सुभीमा - वृडास्व, वृडनिर्भृति, सुगर व सुदुदिप्ती. (१५५)
 लक्षणा - गानना, गानजुत, गानविद व गाननिती. (३५५) ५
 सुतिंती - भद्रुत - वृष्णाने का सुतरेणका दिष्टा. (१५५)

मद्रुगाठा - डानिद्रुगाठा - सानु - सानुचा वज्र - वज्राचा कर्मोत्तर - सुचाफ
 शिनीचा - सत्यबाहु - सत्यड - सुसुधाव - अरुंग - मणी - सुगंधर वंशसुभाद्र
 मद्रुगाठा शंकरासुराने मद्रुगिगुल्लेखन पळवून नेले - मायावतीने सत्यनाने
 (गोची जठदनाडेले). मद्रुगाणे शंकरासुराचा वैष्णवात्मने वध केला
 पार्वतीदेव सुक्षराचा सहाय मद्रुगावर जाळा नाही. मद्रुग मायावतीने घेऊन
 झेडेंय जाळा. शंकरासुराची मायाशासनाचा पराभव केला.

अ. १३३] ब्राह्मणाची वृष्णाळा निवृत्ती - माझे पुत्र हरण केले जाणाले -
 वृष्णा यज्ञदेवतेचे डीक्षुगाष्टक. डीक्षुगीची गोळी - अर्जुनरक्षक उद्द
 झेडुला नाही ब्राह्मणाची अर्जुनाची निंदा - वृष्ण अर्जुनाला घेऊन जातो.
 वृष्णाने व ब्राह्मणपुत्रांना परत आणले - वृष्णाने जेंव व द्विविद वानरांना
 पराभूत केले.

अ. ११५] द्वापारसुराचा पराभव - डारिद्रिम उद्भवता ते लोहितपुर उद्द
 वाणाचे डोगोतपुर - द्वापारा शंभुराने पुत्र मानवे. द्वापार केवच्य झाळा.
 दामवाभूत पुत्रोत्तोगाणारा चैत्यरुद्रा गोडन पडला. भुंडपडाळ. पुश्वी उरुमव लोगाळी
 ध्वजलेनेमाडला. वृष्ण व लोकासुर सुधे - वृष्णाळा उवरकाळा - (जाक्या, जिडाई)
 वृष्णाने उवरकाडु वैष्णव उवर निमाप केला. उवरकाळा डोळीवद -
 दुर्गेसीदेवीचे वर पुश्वीवर संयक वर शिरो.

(अ. १२४ पु ५६३) शंकराच्या पापविगाणाच्या वृष्णाने पराभव केला -
 मद्रुच्या ममाभगांना निदर मागे - कडळा निद्रा डोळी
 वृष्णदेवाने शंकराच्यावर वरि व कड मांचे पुन्य चरुण देले.

गुरुच्यारक्षणार्थं जन्म होइवीदेवी. तंका हजर उाळी. म्हणून वृष्णाने
 सुसहिन आपरते येताळे. गुरुआम घेऊन तंका अक्षरगणि उगेळी.
 काणाळा वृष्णाने मुच्यतीत हेळे. चांडुराने स्वयं मुख्य उाव्यनाही म्हणून
 रथासह जे होइवेवराळा पाठवीले. वृष्णाने काणाळे २ सोडून साडुतोडके
 काणन गरीत वृष्णाने अनेक ध्याताळी सोडीवळे. काणाचे राउग मनी तुंभाडाळा
 दिळे. काणाच्या गाई वरुणाने नेळगा - वरुण न वृष्णाचे उध्द
 होवती समझोता. पु. ५०६ समाप्त

पु. ५०७
अ. ११

अज्ञानिची नष्ट उाळे असतां वणसिंडर झाळा असतां यज्ञदियेसह
 वेदपरत काणाचासाठी वृत्तावतार उाळा.
 आभयनीरागाने अनेकां सिनि वसंहार हेळा.
 दशरथपुनराग - म्हणून विष्णुने ४ आनांज घेवं उांतावतार उाळा.
 तुकाडु, मारीच, विनाय, कुंध इ. राकसांन हर मारळे. नाडीनय विष्णु
 राणानय घेडा.
 माथुर उठ्यात वृष्णजन्म ता उांतार आहे. श्रुत्या अपासत एका उांतार
 जातु उांतार सर वेदव्यास उाळा.
 उांतार उांतार विष्णुयज्ञा वळिडे काखण म्हणून अंतार लोडके. बुध्द ध्यात व
 माहुनि लोडके अगवान बुध्दमुनीचा अंतार घेऊन यज्ञनिधा उरीठ
 वीध्यांना उाळि वापत जिडून अंतार उांतार संपवळे.
 पुथीवर ताहाडार मोजव बुद्धीनंतर पुथीमानन एंडेन डीये
 नित तरण उरलीळ. जेकर वृष्णुग अंतारळ.

अ. १३] - विरोचन, हगशीव, हवशा, कळीपुन अरिष्ट, इ. देव व
 देवांचे बुध्द सून उाळे. (मृगुपायून वरुणवोपायून उाळेळा उर्वीणी.
 अख्यार्ग व व विडापुन वनपुतेवर अगून आत्मज्ञानार्थ मार्थना उरोवतेत
 मुनीजणांनी आळा यज्ञ, याडान, कथ्यापन व मतिगृह वृता
 रिने उकराची वृता सांगीताळी असतां त्यानें जडार दिळे).
 उर्वी म्हणते. ध्यानानांचून हेडु, येडु व्वा वाचून वेगुषाने, हा देव आहे.
 इगीसंवेग व निर्मयात तपरनांचे आणाली. मुनीपे मांडीत अनी उध्द
 मंत्रन उळे असतां अनी जागड अंतु अनी उध्द उाळा.
 अनी वळि अख्येदेवाने सध्दुजांत रजान दिळे.
 गिरण्य उध्द अने उर्वीणीना प्रदान उरुन येताळे उर्वीणीने
 वृष्णाळा अनी स्पष्टी न उरणारी आया हि विद्या दिळे.

मात्रेना जाहा तु रोगासाठी इंद्राचे व दणाच्या सांगणाने रक्षण. इतो गाची
निवृत्ती देवी. मात्रेना जाहा देवागेडा. आयुष्याची पावती गागा निवृत्ती देवी
(विदेबांवाते). आयुष्यापरिभूत साते. डाळेगी वानक युद्धाचे उभा हा उभा.
डाळेगी हा हिरागदुभयचा पुत्र - डाळेगी पोचा विष्णुने चक्षुने वध देवा.
या युद्धांत विरोचनपुत्र वही व राहु दोघे निररते.

उग्रप्रमाणे. मोठ्या उदरांत नाळेदारे (वेढादारे) गर्जि पोसते. तया
निवृत्तीमागेदारे वृद्धदेवतेयते.

निवृत्ती आवादी पुडादशीरन निजते डाळेगी पुडादशीस जागाहोतो.
गाणधारतुसर्ग जिवांचे अर्थे माणुष्य निहा - हरण उरते.

गुरुतेता तो मधु व उदीणहोता तो हेतक साळा.

मधु हेतकांचे निवृत्ती पाण्यांत लुध - देवताची गाणी पृथ्वी मोठी
जसत तिचे गर - (उरण सा पृथ्वीवर पुनी पाणी होते) - निवृत्ती वारुणी
आंनखन वारमारते. त्यांच्या मध्ये जात भरून गेले व मेदिनी साळी.

पृथ्वीची उरुपा उरुगाणी - पृथ्वीवर राजेपुत्र साते जाहेत वारहळडा हा उरुदे.

अ. ५३ - वृद्धदेवाचा सपुत्राळा वर व चाप - मनुष्यरुपाचे सांत उरुधारी
हणून सांतव व गंगाहि पानीलोईत. अष्टयस् सांतव पुनहोतीत

श्रीराम पृथ्वीवर सातेत. निवृत्तीनांखाठी धृतराष्ट्र व पांडु पुनांत युद्धे होतीत

वैपाययुगातीं वारनकाळीने राजे धैर्य भावतीत. भारतीय युद्ध साळ्यानांतर
उरुदे वपाययुगास वेत. वृष्ण वेंवनास गेढमागांत उरुदे मुग ररुहोईत.

वेद व ररुंद सांगा साक्षय उरुगारे वर अरुपायुहोतीत.

अ. ५४ - वृद्धपते-दोणधौ, मृदु निवृत्तीरुधे, उरु उरुधौधन, उरु उरुधुरिभगा,
सोगा व वरुपाचा मुतायुध, सांधर अरुवत्थागा, मित्र उरुणि उ उरुधे धृतराष्ट्र

मधुपुरांत लवण साक्षय रहातेहोतात्योने दाइरथोरगास निरोप पावतात.

शुभ्रुवने तिनपाचा नाश देवा मधुरा नगरी वसवती.

मधुरेत नारदाच्या सांगणाने उरुदे नपुत्र पुत्रेजगीचा डाळेगी
उरुधरुपाने जाहे.

मे. ५५ - पुत्रे उरुकाळीने अदिती व सुरकीच्या सांगणाने वरुपाच्या
सांगणाने गाई परते देव्यानादीत हणून नारदाने त्याला सांगिते देते.

उरुधर वरुधर व वंदकेने पृथ्वीवर मजनेवदधारी साळा वेते. अदिती वेवडी व
सुरकी रोहिणी साळी साहे. विष्णुने नारदाच्या सांगणाने रक्षण - पुत्राधारि-

उरुधर वरुधर - वरुधर वरुधरी अरुपाक वेता साळा.

हरिंशपुराण विष्णुपर्व.

अ. १ - नादाने - दुसाळा थाडुये वरीण देवडी तिचा (वा गर्भ उडाणाडा-
पुरोळ अये सांगोताळे.

अ. २ - दुसाने देवडोच्या गर्भनाझाच्या आशा सर्व सायियांना दिल्ये
डाळनेगी पुजांनी - हरिण्यडुइयपुवजीं झळजेदेवाची तपश्चर्य उळी
त्यांना झळजेदेवाने करयिळा. ते सहा गर्भ - जाम्वा, तंस, सुवित्राथ,
दमज, रिडुभवन व द्रोघंला. हरिण्यडुइयपुने पितृहस्ते मराठ
झिया झाप दिळा - वृष्णाच्या सांगण्यामुआणे विद्वेय त्यांना देवडीउरती
दुगेण ठेवाठे दुाडेनगभियतार दुसाने त्यांनाठर मारले.
७ ज्या गर्भाळा देवडीउदरांपून सडुर्षिणाने रोहिणीउदरांत विद्वेयने
वृष्णाचे निद्रेळा यज्ञोदपोयी जन्म देण्यास सांगोताळे. स्वता
८ महीनेलेतांच. अपूर्णवेळीं देवडीपोयी जन्मा आळा
वृष्णाच्या सांगण्यावरून गर्भाची अदळाकदठ उळी जा इळि

अ. ३ - रोहिणीने ७ वा गर्भ पाडळा - पुण्या जोगायेने ७ वा गर्भाची
सडुर्षिणाने मतिष्ठापना उळी - ^{वसुदेव} दुसाने गर्भाची अदळाकदठ उळी.

दुसाने देवडोसगारे देवडोच्या उठयेळा आपरण्याचा मयाण उळ
ति निररनेगेळी. वृष्णेसुधामे तिचे संवर्धने उळे. मादक तिची
पूजा उर्ये ठागळे.

अ. ४ - वरुणस्य (सांडुर्षिण) जोळ वरमा व दुष्ण पोत वरमा धारण उरीतकर्य
सर्वगोप तु वसनातं रहाण्याखावीं झाले.

अ. १० - दुष्णाचे उाठियेवोहां उडी. गोवर्धनपर्वतोध्यारण.
इडाचा वृष्णाळा वर. चर्यात्रितीळ २ महिने इडाचे व २ महिने
दुष्णाची पूजा ताईळ.

अ. ११ - वृष्णाचे इडाळा आश्विनसर्व पाडेव अज्ञात दुतोळा परत वरीण

अ. २२ - दुसाने सर्व मादयांना उरुगे उळे. व वृष्णाळिळा त्यांना सांगून
वसुदेवाचा धिद्वार देळा.

श्वेतकुर्णिकः सुखात् नानां शत्रुतेः शत्रुः - पिपासा न डोहाइती व देवकुर्णिकी
 वाचवीते. वधु-साकाशरंभा पुशौ ह्यून मजपारव
 हरिश्चंद्रने राजरुद्रदेवातेहा आदी व बडु कुल चर पडातेहिन
 निष्ठागिन न वकीष्ट लळेते मांभून किमिमांल युधु इति.
 जनगेजय हृषीकेशन जगस-माभधोते राजरुद्रशापवंधी संवाद

जगसप्रमाणे - बुधियुगी कालजगोना सुदल, सुदना कालजगोले
 विदना मुंडयु उरधार नाहीत. मुंडा देतेले सने संन्यासी समजते आतीले.
 सने वाजसनेमी होतीले. शाकगत व बुधगत वादीस लगेले.
 इदचे जनगेजयपेनीशीं रुपयंकरण - मृगून जनेजयीती
 क्षाप - इदाची प्रजा होधार नाही. सने कालजगोना पाते कुज दिसे.
 बुधुष्टगारापीठमा शोपरिठा - विद्याकरेने दांवेने उदगाणार राणोशा
 रममाण होति.

वैशांपायन - 'आदिपुराणांन पुढेलेले सांगत आहे -
 कुलपुग धर्म चतुष्पाद अर्धम १पाद - १०००० वर्षे संन्यासा १००
 जेठापुग धर्म त्रिपाद अर्धम द्विपाद - ३०००० वर्षे - २ - ६०००
 द्वापार धर्म द्विपाद अर्धम त्रिपाद - २०००० वर्षे - २ - ४०००
 इति धर्म सुदुपाद अर्धम चतुष्पाद - १०००० वर्षे - २ - २०००
 देवांच्या १२ सहस्रान् वर्षादि - देवयुग ७१ देवयुगे मृगजे १ मन्वन्तर

अ. १० | सने विश्व जलमय झाले असता मावडीम नक्षी नारायणाच्या -
 पुत्रीताशिरठा फिरला व सुरवावाते व उळल जाले आला. वरकृति शारववर
 निदरित नारायणाचा पाहिले. नारायणाचे स्वधुपाविवाशी - २५५ धृष्टरथः
 संगाधे सुदय संन्यासानार. हंससंशु देवाने जग निर्माण केले.
 आडांहामागोमग संशु व जगोनिर्मिता - वासु - वैश्वानर - पाणी सुदुन
 मधु - गोधुचे पाणी - पाठ्यांत पृथ्वी - पृथ्वीवर भूले हिंवासाणीमान निर्माण झाले
 हरिपायून उगाठ - उगाठांत ब्रह्मदेव - उगाठांत पृथ्वी आहे -
 पृथ्वी ज्या सागरांत स्थित आहेत उडागिन सागर उर्फ पुठुदुर लेख
 १३] - वरुचुगीठा मारक झाला असता मधु वैश्वानरने निर्माण झाले - वैश्वानर निर्माण झाले
 मूषि उडा उर्फ हीरेने मधुदेव गांना मांझारवाती चिरइन मरमारते व
 उत्तर हृद्यंत माझे पुज हाठ सिया नर दिसे.
 ब्रह्मदेवाने - नारायण व अतीश्वर उपाते निर्माण केले.
 अर्धमहांगापायून - शात्रा निर्माण केले - तिच्या ११६१२ व शुभमानां
 ११ पुण निर्माण केले - इकाच्या १३ उगा - त्याने स्वतःचा आडा

अ. १० | सुधर्म - वारंनपा - उन्ध - वपुष्मान हे - यादुकु मनुष्य किंतमलोरोपोया ६१२०

अ. 28) इक्ष्वाकुने त्रैलोक्य निगण शोळ - त्यांच्या रोगेसाठी इक्ष्वाकुने त्रैलोक्य शोळ त्यांच्या वेदाध्ययनासाठी आणिले जातील. ते खरेचकारण जातील.

अ. 29) वेदग्रहणापूर्वी गृहस्थशास्त्र संन्यास आश्रम स्विडारुं नये. स्वर्गस्वरूपगण कर्तव्य उत्पन्न होते. क्षीणधीरह क्षुद्रात्म्यां जाळीरुप नंतर कर्तव्य होते. साध्या विष्णुने नष्टे होई.

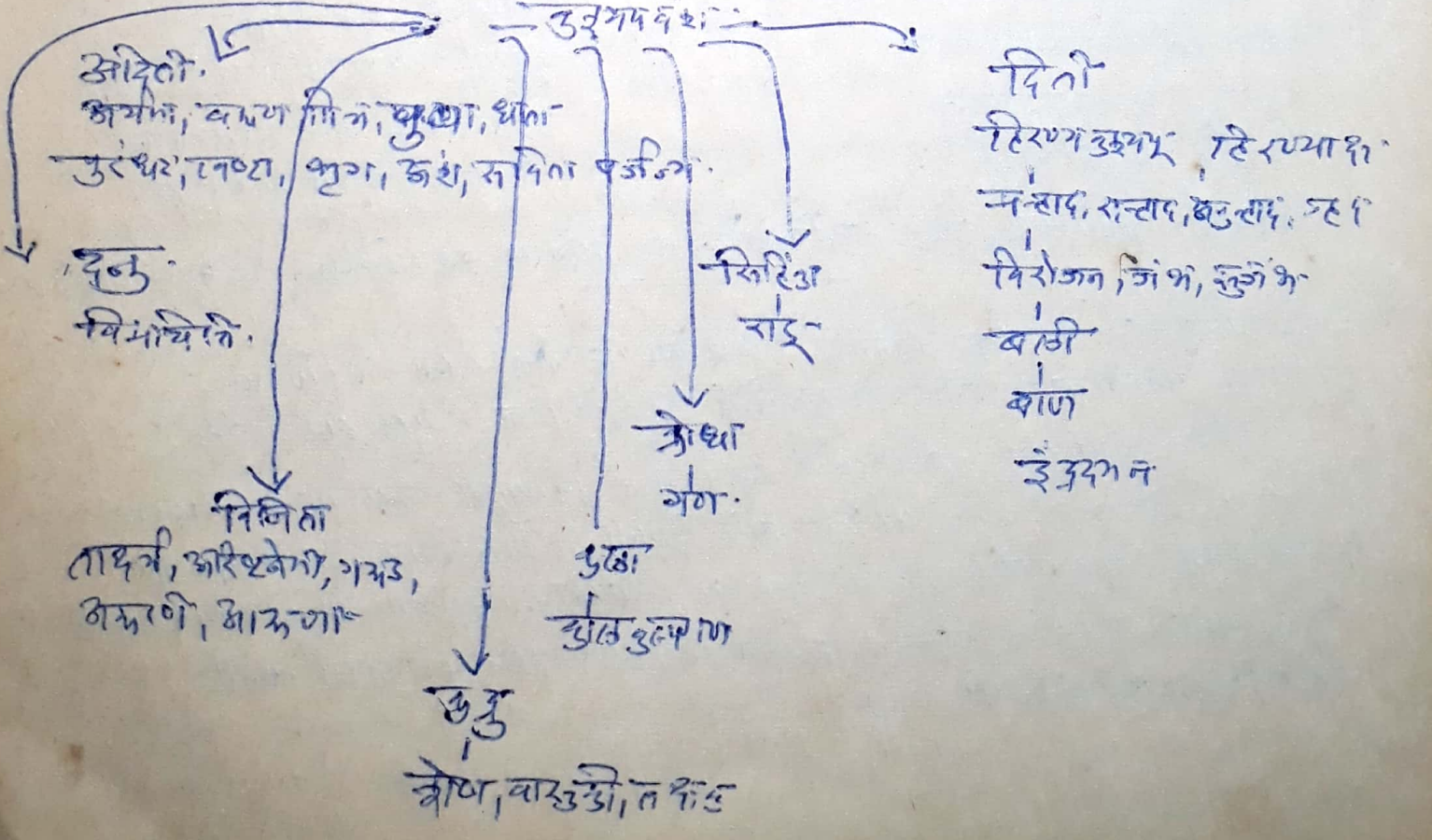
अ. 30 - वादनाणे हिरण्यपुराणच्या वशांत स्वर्गनिश्चयाने जाऊन घेतो व हिरण्यपुराण पाठविले वकलून वाढविले सांगतामिषेडु होई.

अ. 31 - माचेतस वकाच्या अज्ञाने कर्तव्ये नदीसह भागमन इत्यत्र - भागमन इत्यत्र वृद्धाचे ज्ञाने होई. कर्तव्यांनी यज्ञाचा विध्वंस होई.

तेव्हा विष्णु धनुष्कारुने वरदाने - कर्तव्यांकरु उद्योग उभा राहिला. मर्यादा, विध्वंस गंधर्व, नाग, विजय, यज्ञ हे कर्तव्यांमिळाले. कर्तव्य विष्णुने पुष्ट होई. विष्णुने कर्तव्यां अज्ञाना दिला. कर्तव्य - ज्ञाने ज्ञाता.

अ. 32 - वाराहावतार - वेद वराहाचे पाय, स्वर्ग हे दंडा, ब्रह्म हे चक्र, चिंतिते इत्ये भागे हे जिज्ञा, दर्श हे रोग, मरण हे मस्तक, हव्य धृत हे जालिंधा, यज्ञमहाने पृथ्वीचा उद्धार होई.

अ. 33 - हरिपुराणेन पुरुष निधाता तो हिरण्यगर्भ - त्यापासून होई इत्ये मर्यादा नंतर व मानरुमहेतो - पुरुषाच्या उजव्या केंद्रापासून वरकर्मणे. त्याचे भागे इत्यां केंद्रापासून इत्यां दोषां जाणे इत्यां उज्या इत्यां.

कुंडल + साधा = ८ क्षयरा. अजयक्षा, अजुअ, अजुजा, अजुजापेरा, अजुजा, अजुजा, मक्षा.

निरवेला	साध्या	मनुदेश	मकुलता	वय	भातु	मुहुती	लंका	गामी	सं ३५५
	साध्या	मकुलता	मकुलता	वय	भातु	मुहुती	लोका	गामिरीया	सं ३५५

अ. ३७] - अदितीपोदीं उचययुक्त विष्णु निर्मापिताया साध्या उचययुक्त साध्यागंती धरणा.

- इंद्र - अदिताय;
- सोम - यज्ञ, गृह, नक्षत्रे, लोकाधी,
- ब्रह्मा - जल;
- वैश्वानर - पितराचानिधनडाळ,
- वायु - सर्व शारिरधारतु भूलांचा.
- महोदय - भूत, पिशाच्य, गृह्य, रोग, व्याधी,
- देव - यज्ञ, यज्ञ, गुह्यतु धन,
- वायु - नाग.

- हिरण्याक्ष - वैश्याक्ष
- पिरथ - गंधर्व
- उग्रदेव - अक्षराणा
- नाहने - नंदी,
- बृज - स्वर्णाची रानीपिरी.
- संपत्कर - सर्व डाळगापेने.
- अरुण - योग न साध्या.

- दादा अयलेल्यांचा - शोषा.
- पद्मिनी - सागर नद्या, मेघ,
- तथा - हरपण्याचा साध्यांचा.
- महाडाळ - डाळदेव गणी;
- शत्रु - अशुभ उत्पात.
- गरुड - पक्षी नसा.
- निरश - पूर्वादिशा, याग - दक्षिणादिशा, पिगाळ - उत्तरदिशा, अंजुनाज - पश्चिमा.

अ. ३८] - हिरण्याक्षाने अक्षराणां देवेंद्राचा पराभव घेता. हांतिमः -

साध्या पराभव हरिने कराह्मयाने चतु सोडून साध्या हर गारणे.
 हिरण्यउग्रदेव प्रह्लादेवाचे परवान - विष्णुचे देवांना अक्षराणां
 विष्णु हिमाळ साध्या पार्श्वभागी ठाळा. अक्षराणां, अक्षराणां अक्षराणां
 नारायण हिरण्यउग्रदेवापरवासा ठाळा. साध्यावर हिरण्यउग्रदेव
 दंड अक्षरा, इ. सर्व अक्षरा व शरणा फेडुळी. परिणाम डाळा जाली.
 हिरण्यउग्रदेव हर गारणे

अ. ५२] वामनाचार - दैत्यपुत्रांनी कळीळा कागडे हे देवा. कळीळा इंद्रपदावेळे
 हिरण्यकेशूने जिउलेले राउय - जल्लिखने देवांना परत दिले होते. दानवांनी कळीळी
 एतरी बुद्धन हिरण्यकेशूने जेव्हा स्वकीराज्य मिळविले त्याची त्रिशूलाने दिष्टी.
 कागडे - देवांनी अणु युद्ध केले तेव्हा कळीळांना देवांनी पराभव होऊन त्यांना
 अग्नीने देवांचा पराभव होऊ. कळीळा इंद्रकेशूने हिरण्यकेशूने देवांना पराभव केले.
 इंद्र राव इंद्रासह रणांगण कळी अजिंक्य आहे हे समजून पळून गेला.

अ. ५३] - इत्यय आदितीच्या निवृत्तीकडून - तिच्याने आदितीच्या पोटी जन्म घेतला.
 कृष्णपति वामनाचा कळीळा यज्ञावेळेचे देवांना देऊन गेला. वामनाने कृष्णदेवांना
 निरुत्तर केले. कळीळा तर माग या निवृत्तीकडून गुप्त आदी - इ पावले अग्नीची मागणी
 इत्याने - कळीळा सृजनावेळी हि कडुगुती निष्पुठारे कळीळा रांगोठे
 निष्पुठारे या यज्ञात आला असेच तर मागणीकडून दिले जाईल.
 म. हादने कळीळा उदरु शोडगापासून परावृत्त केले इत्याचा मथल उडा.
 कळीळा उदरुदान सोडले. वामनाने पृथ्वी व्यापून इंद्राचा दिष्टी. व
 कळीळा युक्त पाताळाचे राज्य दिले.

अ. ५४] पुद्गलेशाचा राजा पौंड्र जेव्हा शेषशय्या व वृष्णाळा त्याची शीतली
 यज्ञात होती. वृष्णाचे देवांचा ज्ञानापूर्वी अस्त्रेचा यज्ञाचा शीतलीचे कथेयसा
 होला. त्यापुढीचे वेळपुढे उडी.

अ. ५५] वृष्णाचे विशाल बदरीला म. माण. जेव्हा उचर तिरकर कुण्डलाचे स्थळात
 वृष्णाचा ज्ञान पिडाच्याने दृष्टीने यज्ञाची व यज्ञाच्या विष्णुदृष्टीने वृष्णा
 वृष्णाचे १२ वरी तपश्चर्या - शिवकर्म आहेत.

अ. ५६] पौंड्राचे वृष्णाभारणाची मतिज्ञा उरम वृष्णा वासुदेव पद लक्षित असे.
 त्याचमगळी पौंड्र वासुदेव हे पद चंद्र, इंद्राद्वारे गरा इ. कापरीत असे.

अ. ५७] पौंड्राचे नरदाचा उवाचन - पौंड्राची मतिज्ञे जाभर गावी.

अ. ५८] - पौंड्र लक्ष्यासह अस्त्रेच राजा वाक्म आता. आदक चर्यादेचे युद्ध.
 निष्पाधराज इत्याच्याने पौंड्रातपे - सत्र आदकाचा परभव केला.
 पौंड्राचे पौंड्राचे लोहात. तेव्हा सत्तरीने युद्धात। युद्धात उडी.
 सत्तरीने पौंड्र वासुदेवाचे कडुपुढे उडी. नंतर त्यापुढीने पौंड्राची गजपुष्ट
 युद्ध केले. युद्धाच्या व वृष्णाच्या युद्ध - युद्धाच्या कडुपुढे उडी.
 युद्धाच्या कळीळा - वृष्णाच्या व वृष्णाच्या युद्धात। वृष्णाच्या युद्धात उडी.
 त्यापुढीचे पौंड्राची युद्ध चालते तेव्हा वृष्णा कवरीण उरिलेला होता.
 पौंड्राचे वृष्णाच्या वासुदेव पद यज्ञाच्या वृष्णाच्या युद्धात उडी.
 युद्धाचे युद्ध वासुदेव अस्त्रेचे युद्धाच्या वृष्णाच्या युद्धात। त्याच
 युद्धात उडी. युद्धाचे युद्ध वृष्णाच्या युद्धाच्या पौंड्राच्या वृष्णाच्या युद्धात।

वल्गुसामने पुस्तकालय - परागत वेतवर उडा - (त्रिदिपायुन पुत्रोत्तम ३१)

अ. १०४] लाल व देवां ॥ कल्याणराजा - त्याचा मीनसह प्रख्यापिण
शंकरगोविंद - कल्याणराज हेरा वडिंगड - मि कल्याण जगादेन पुत्र हाडा.
हेरा वडिंगडची तपस्व्या न शान्तराष्ट्र वरप्राप्ती - अजिंतुल्य व शेन
मूर्तने प्रहाय्य - भुंगी वरत.
हेरा व शिंभुचो दुर्वासाची भेट - दुर्वासाची डळेडी अडा.
दुर्वासाने शरिउठा कागजने -

अ. ११२] हेराचे कल्याणराज अश्वमेध दुरागाय्य हांगोते - दृष्ट्या
कोड्यावासायांनी जगावेतावा पाठावेते - जगावेतावे दृष्ट्याचे वशाकरी
लक्षण हर मागिताळ.

अ. १२०] कृष्ण सखेंव - पुढलु सखेंवर ति शिंभाशीं पुष्ट्यामाठीं काळा.
हेरा वडिंगड सखेंव निचक्र शनकासह, हिंभीं व राक्षसाकडे तेनें काळा.
जसनें घाने पुष्ट्यां सख्यागी लोभाय नडा विया.

अ. १२१] दंडाःसने, सौमदत्ति, अजिंतु व न बुत हे रवडंगक्षेत्र सगजेजगाती -
वल्गुसामने हिंभींकाळा उलयत हर पुंज दिते. दुर्वासादेकशीं गोमथेन
पयत व पुष्टेन सांगेथ पुष्टे पुंज हांते - भुंगी व र व दोळ भुलांच
परागाय उरुन दृष्ट्याने मीना हेडासावर पुंज दोळे.

अ. १२५] हेरा पयनगेळा व हातींताडोळंत लपता - दृष्ट्याने त्याच्यावर
मत्त उडे - ते वेळांपासून हेराचा पुरा नाही.

अ. १२६] हिंजडाने आत्मत्या उरुन घेतली. निचक्र दानसाचा रथ उठा.

